

DATUM GLASILA:
MAJ 2018

INTERVJU Z OSEBNO
TRENERKO SAŠO STOPAR
NA STRANI 86

INTERVJU S PEVKO MAJO
KEUC NA STRANI 89

DETELJICA

V tej številki:

Novičke iz šolskih klop	7
Naši razredi se predstavljajo	62
Naši učenci o ...	68
Intervjuvali smo	86
Mini zimski slikarski kotiček	96
Mladi pesniki se predstavljajo	99
Za ljubitelje pravljic	102
Tako so včasih živeli	109
Pisan.svet	113

KOLOFON

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta literarni klub PŠ Zagradec, Katja Aškerc, prof., Irena Bregar, prof., Jana Erjavec, prof., Anica Grčman, učit. raz. pouka., Tatjana Hren, učit. raz. pouka, Suzana Klopčič, prof., Darja Kotar, prof., Alenka Kovač, prof., Mateja Oberstar, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Nataša Rebec Lukšič, prof., Slavka Nahtigal, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Darja Strah, prof., Dragica Šteh, prof., Vita Valenčak, prof., Bogdan Vrhovec, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Glavni urednik:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Oblikovanje: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Ilustracija naslovnice: Leja Marinčič, 8. aZ

Ilustratorka:
Ajda Barna Grabrijan, 7. Z

Fotografije:

Arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Mentorji literarnih del: Katja Aškerc, prof., Tatjana Hren, učit. raz. pouka, Suzana Klopčič, prof., Alenka Kovač, prof., Slavka Nahtigal, prof., Nataša Rebec Lukšič, prof., Barbara Tomše, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Mentorice likovnih del: Katja Aškerc, prof., Anica Grčman, učit. raz. pouka., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok., Nataša Rebec Lukšič, prof., Anka Švigelj Koželj, prof.

Lektorica: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Odgovorna oseba: Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Deteljici na pot!

V dnevih, ki prihajajo, se večina vas že srečuje z mislimi, ki vas povezujejo s poletnimi počitnicami. Prav je tako. Pogled mora biti usmerjen v prihodnost, pričakujem pa, da so pogledi povezani z načrtovanjem, idejami, željami ... Tako nastaja vaša vizija in pričakujem, da ne pozabljate na odgovornosti in obveznosti; skratka, da ste pozitivno naravnani do osnovnošolskega izobraževanja.

Naša »Rastoča knjiga« je letos »zrasla« prav s to mislijo. V celoti smo zapisali: »Misli in besede naj bodo pozitivne in naj postanejo dejanja«.

Z vrednotami iz preteklih let lahko zaključite, kakšnega posameznika želimo oblikovati. Naj jih zapišem še enkrat: sodelovanje, zaupanje in odgovornost ter sedaj pozitivnost. Verjamem, da tudi vi prepoznate moja razmišljanja in hotenja šole.

Veliko zadovoljstva ob prebiranju zagraškega šolskega časopisa; gotovo bo poln vaših pogledov in načrtov. Tudi sam se veselim izida Deteljice.

Blaž Košak, 1. Z

Marjan Potokar, ravnatelj

Draga Deteljica!

V zavetju strmih pobočij, v dolini reke Krke stoji lepa stavba, ki pritegne pogled mimoidočih, a ne zato, ker bi bila vsiljiva, ampak zato, ker je preprosto lepa. Na njej se človeku ustavi pogled in se zamisli, kaj neki se skriva v njej in kaj na drugi strani.

Odgovor je preprost. V zagraški šoli že tretje leto domujejo šolarji iz treh večjih dolenjskih krajev, ki so pravi mali princi; ustvarjajo, razstavljajo, tekmujejo in dobivajo priznanja.

Z njimi se veselimo tudi učitelji in drugi delavci. Želimo ohraniti čim lepši objekt, gradimo medsebojne odnose, smo strpni in iščemo rešitve.

In kaj je zadaj?

Za stavbo se pasejo sosedove živali, čebele nemoteno preletavajo travnik. V ozadju so starši, ki se vse bolj strinjajo z nami. Pogovarjamo se o redu, disciplini, spoštovanju, zaupanju. Enotni smo v viziji šole. Želimo samostojno in urejeno osnovno šolo, kjer je prostor za vzgojo in vrednote medčloveških odnosov, ohranjanje narave v smislu trajnostnega razvoja.

Slavka Nahtigal, vodja PŠ Zagradec

Spoštovani učenci in učenke!

Šolsko leto 2017/2018 se že počasi izteka in vsi že nestrpno odštevamo dneve do dolgo pričakovanih poletnih počitnic, ko se bomo lahko dodobra naspali in se prepustili počitniškim radostim.

Nekateri izmed vas se boste odpravili na morje, drugi morda v toplice ali na kakšen izlet. Nekaj pa vas bo počitnice preživelo doma, morda pri opravljanju kmečkih opravil ali s sončenjem na domačem dvorišču in z občasnim namakanjem v reki Krki.

Počitnice so čas za počitek. Ne glede na to, kje jih boste preživljali, lahko počnete kaj zabavnega. Avanturisti se lahko podate na kakšen pohod po prečudovitih okoliških krajih, tisti, ki vas bolj mika športno udejstvovanje, se lahko s prijatelji pomerite v nogometni tekmi na najbližjem nogometnem igrišču ali travniku, ljubitelji kuhanja lahko izpopolnjujete svoje kuharske veščine v domači kuhinji, tisti, ki pa vam je ljubo brezdelje, si lahko privoščite kepico sladoleda in popoln počitniški možganski odklop na domačem dvorišču. – Prepričana sem, da se bo za vsakega izmed vas nekaj našlo.

Vsem nam je nekaj skupnega – vsi smo željni miru in sprostitve. Teta Globalizacija je v naše kraje prinesla zvrhan pehar sprememb, med katerimi je (žal) nekaj tudi takih, ki niso ravno najboljše vplivale na nas in na naš način življenja. Hiter prenos podatkov, prenosni telefoni in računalniki so iz nas naredili virtualne zasvojenca, ljudi, ki ves svoj prosti čas namenijo mrzličnemu brskanju po svetovnem spletu in iskanju navidezne sreče.

Odložite svoje prenosne prijatelje in se ozrite okoli sebe! Življenje je lepo, če ga živiš tako, kot ponuja se samo in ne, da ti ga spremeniš.

Pa prijetno branje Deteljice vam želim!

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Deteljice

Pozdravljeni, bralci in bralke šolskega časopisa Deteljica!

Pred vami je nova številka našega šolskega časopisa. Tokrat se je novinarska ekipa zelo potrudila z vsebino, ki je polna zanimivosti.

Šolsko leto 2017/2018 je leto, ko je prišla na sceno Slovenka Denise Dame in so postale popularne njene besede »Čau, bau, mjav!« in »Kupi mi guči.«. To je tudi leto, ko smo izgubili dva izjemna igralca, Gašperja Tiča in Jerneja Šugmana, ki sta nam polepšala otroštvo.

V tej številki Deteljice lahko obujate spomine, ki smo jih skupaj pričarali in doživeli učenci PŠ Zagradec, seveda s pomočjo naših učiteljic in učiteljev ter naše kuharske in čistilne ekipe.

Deteljica je obogatena z ilustracijami in fotografijami, ki smo jih učenci večinoma ustvarili sami. V njej boš našel/našla nekaj intervjujev in zanimivih zgodb. Nekatere te bodo nasmejale, druge pa ti bodo dale misliti.

Želimo ti lepo branje,

Ekipa, da te skipa.

Novičke iz šolskih klopi ...

PRVI ŠOLSKI DAN NA PŠ ZAGRADEC

V petek, 1. septembra 2018, se je na PŠ Zagradec znova začelo dogajati. Po dobrih dveh mesecih počitnic so se ob 8.00 odprla šolska vrata, skozi katera so polni moči in energije v novo šolsko leto vkorakali naši mladi učenjaki – učenci 2.–9. razreda. Zaradi nedokončanih šolskih obnovenih del so se jim pridružili še učenci PŠ Ambrus.

Prvi šolski dan na PŠ Zagradec

Ob 11.00 so v spremstvu staršev v našo šolo vstopili še prvošolci, za katere so učenci 2.–5. razreda pripravili kratek kulturni program. Učenci otroškega pevskega zbora so jim zapeli 3 pesmice, nato pa svoje mlajše vrstnike povabili še k sodelovanju pri petju.

Vse zbrane so prisrčno pozdravile Slavka Nahtigal, vodja PŠ Zagradec, Nataša Švener Škrajnar, vodja PŠ Ambrus, ter Lidija Zajc, pomočnica ravnatelja OŠ Stična.

Po izteku kulturnega programa so naši prvošolčki s svojimi učiteljicami – Natašo Švener Škrajnar, Matejo Oberstar in Mojco Pustovrh, odšli v razrede, kjer so dobili še zadnje napotke za delo v prihajajočem šolskem letu.

Učenci 2.–5. razreda so za prvošolčke pripravili kratek kulturni program.

**Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

NASVIDENJE POČITNICE, DOBER DAN ŠOLA!

Zopet je prišel dan, ko smo morali šolarji iti v šolo. Komaj smo prišli, pa že komaj čakamo, da bodo počitnice.

Ob 7.45 smo se zbrali pred šolo in komaj čakali, da bo ura 8.00, da bomo prvič v letu stopili v šolske prostore. Nekaj časa smo bili malo zadržani, a nato smo se skupaj s prijatelji poveselili in se pogovorili o preživetih počitnicah.

Počitnice so se končale, ampak smo vseeno veseli, ker smo skupaj s prijatelji.

Maša Muhič in Nika Lovše, 9. Z

V petek 1. septembra, smo se ob 08.00 zbrali pred PŠ Zagradec in skupaj zakorakali v šolsko leto 2017/18. Letos so se nam pridružili učenci PŠ Ambrus zaradi dela na njihovi šoli. Ostali učenci so jih dobrodušno sprejeli, saj so bili veseli novih prijateljev.

V prvi razred je letos zakorakalo 8 učencev iz Ambrusa ter Zagradca. Naši prvošolčki so pouk začeli ob 11.00. Najprej so spoznali prijatelje, s katerimi bodo preživeli naslednjih 9 let, nato pa so se z učiteljicami odpravili v razrede.

Ostali razredi so s poukom pričeli ob 08.00 ter z razredničarkami odšli v svoje matične učilnice.

Počitnice bomo pogrešali, saj smo se zelo zabavali in uživali v vročih poletnih dneh, ampak v šoli ni tako hudo, saj se v njej poleg učenja tudi družimo in zabavamo.

Ana Škufca, Adrijana Hočevnar, 9. Z

1. septembra leta 2017 smo se zopet zbrali v šoli in se podali v novo šolsko leto, tokrat še zadnjič na PŠ Zagradec.

Začetka pouka smo še posebej veselili, ker nam bo to leto najbolj ostalo v spominu. Zdaj gre zares, zato ker smo šefi in bomo še zadnjič v pozornosti cele šole, ker nas čakajo predaja ključa, valeta in slovo od svojih sošolcev.

No, na kratko, ob vsem, kar smo počeli med počitnicami, so bile z nami te misli, da se zavedamo, da je vsak dan tega leta poseben in da nam bo sleherni šolski dan ostal za vedno zapisan v spominu.

S seboj nosi nasmeh in prijaznost, za lepe spomine v šolskih klopeh ;)

Hana Pirc, Sendi Zupančič, 9. Z

NA PŠ ZAGRADEC NAS JE PONOVO ZDRUŽIL JESENSKI KROS

V torek, 17. oktobra 2018, se je na PŠ Zagradec odvijal jesenski kros, na katerem smo učenci 6.–9. razreda PŠ Zagradec lahko preizkusili svoje tekaške sposobnosti.

Na začetku smo imeli 3 ure pouka, po koncu 3. šolske ure pa smo se skupaj z učitelji odpravili na šolsko igrišče.

Naši tekači so tekli kot za stavo ...

Tam sta nam učitelja športa podrobneje predstavila navodila za potek jesenskega krosa, nato pa smo odšli po progi do štarta, od koder smo se z vsemi močmi zagnali proti ciljni črti. Kros so odtekli najprej šestošolci in šestošolke, za njimi pa še učenci in učenke 7. Z, 8. aZ, 8. bZ in 9. razreda.

Po zaključku krosa je sledilo kosilo, takoj zatem pa še razglasitev prvih treh zmagovalcev in zmagovalk v vsakem razredu, ki se bodo udeležili medobčinskega krosa.

3 najbolje uvrščeni učenci po razredih:

6. RAZRED

1. Gal Bregar, 6. bZ
2. Jan Ropič, 6. aZ
3. Tilen Kuhelj, 6. bZ

7. RAZRED

1. Nejc Zavodnik, 7. Z
2. Martin Bradač, 7. Z
3. Gal Koščak, 7. Z

8. RAZRED

1. Blaž Ceglar, 8. aZ
2. Jan Pirnar, 8. aZ
3. Urban Žgajnar, 8. bZ

9. RAZRED

1. Blaž Perko, 9. Z
2. Nejc Ropič, 9. Z
3. Cene Zupančič, 9. Z

3 najbolje uvrščene učenke po razredih:

6. RAZRED

1. Maja Škufca, 6. aZ
2. Jerneja Bregar, 6. bZ
3. Čandrika sečnik, 6. bZ

7. RAZRED

1. Deva Dušič, 7. Z
2. Mojca Zupančič, 7. Z
3. Karolina Bregar, 7. Z

8. RAZRED

1. Maja Novak, 8. aZ
2. Sara Mišmaš, 8. bZ
3. Sindi Erjavec, 8. bZ

9. RAZRED

1. Taja T. Trček, 9. Z
2. Sendi Zupančič, 9. Z
3. Adrijana Hočevan, 9. Z

Po razdeljenih priznanjih smo se vsi odpravili domov.

Pripravil: aktiv športa.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEDEN OTROKA NA PŠ ZAGRADEC

Letošnji teden otroka je potekal od 2. do 8. oktobra. Osrednja tema je bila »POVABIMO SONCE V ŠOLO«. Sonce nas je malo hecalo, a vendarle ne toliko, da ne bi mogli izvesti vseh aktivnosti, ki smo si jih učiteljice zamislile.

Letos je bilo na razredni stopnji PŠ Zagradec še posebej veselo in družabno, saj so se nam pridružili tudi učiteljice in učenci PŠ Ambrus.

Začeli smo že v ponedeljek. Dan je bil namenjen druženju in igranju. Učenci so v šolo prinesli družabne igre, povabili prijatelje in se skupaj igrali.

Torek je bil likovno in ustvarjalno obarvan. Ustvarjali smo na temo Jesen in okrasili naše šolske panoje s čudovitimi gobicami, ježki in polžki.

Jesensko obarvana likovna delavnica

Seveda niso manjkala niti sadna drevesa s čudovitimi jesenskimi sadeži in listi. Pod kupom buč in listja pa so se skrivali nagajivi škratki.

Sreda je bila namenjena našim najmlajšim – prvošolcem. Obiskali smo vrtec v Zagradcu. Vzgojiteljice in otroci so nas prijazno sprejeli in prvošolci so se lahko za hipec vrnili v brezskrbno vrtčevsko obdobje.

Četrtek je bil dan, ko smo preizkusili našo vzdržljivost in se odpravili na pohod. Ta dan smo bili še posebej hvaležni, da je bilo sonce na naši strani. Prijetno utrujeni smo se vrnili v šolo.

Naši mladi pohodniki v akciji ...

Zadnji dan je bil »kino dan«. Kot da bi sonce vedelo, nam je poslalo dežne kaplje. Prijetno utrujeni od celega tedna smo se udobno namestili na blazine in si ogledali risani film.

Pripravila: Mateja Oberstar, prof.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

DAN JEZIKOV NA PŠ ZAGRADEC

Na pobudo Sveta Evrope že od leta 2001 vsako leto 26. septembra praznujemo evropski dan jezikov.

Tudi na naši šoli že nekaj let obeležujemo ta praznik. To je dan, ko praznujemo jezikovno raznolikost v Evropi in spodbujamo učenje jezikov.

Na OŠ Stična smo besedo »evropski« tokrat zamenjali za »svetovni« in izvedli različne delavnice na temo »Pisave sveta«, ki so potekale od 18. do 22. septembra 2017.

Učenci so spoznavali pisave sveta.

Učencem smo predstavili različne pisave ter njihov razvoj, nato pa so sami poizkusili zapisovati njihova imena ter poljubne povedi in citate v pisavah, kot so cirilica, japonske in kitajske pismenke ter klinopis.

Pripravil: aktiv učiteljev za tuje jezike.

TEDEN POŽARNE VARNOSTI

V torek, 10. oktobra 2017, smo v sodelovanju s PGD Zagradec izvedli požarno evakuacijsko vajo. »Zagorelo je v kurilnici«. V zgradbi je v tem šolskem letu 60 vrtčevskih otrok, 40 učencev PŠ Ambrus, ki so tu (bili) začasno, in 185 učencev PŠ Zagradec. Evakuacija je potekala hitro in brez zapletov, saj imajo učenci več možnosti za umik. Gasilci so imeli kar precej dela, da so požar pogasili, kajti stavba je dolga in so imeli komaj dovolj cevi. Vajo je vodil Alojz Ferlin.

Uspešna evakuacija učencev PŠ Zagradec in otrok vrtca Sonček

Gasilcem PGD Zagradec se zahvaljujemo za sodelovanje.

Pripravila: Slavka Nahtigal, prof.
Vir obeh fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

USPEŠNA OKTOBRSKA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Oktobra je na naši šoli potekala jesenska zbiralna akcija odpadnega papirja. Z zbiranjem so pričeli na podružnični šoli v Višnji Gori, kjer so zbrali **9,5 ton** papirja. Učenci matične šole ter PŠ Stična in Muljava so skupaj zbrali **23,7 ton** odpadnega papirja. Na PŠ Krka so zbrali približno **2,5 tone**, v Zagradcu (vključno s PŠ Ambrus) pa še slabih **9,5 ton** papirja. Skupno smo tako zbrali dobrih **45 ton papirja** in s skupnimi močmi v šolski sklad prispevali skoraj 5.000 €.

Hvala vsem, ki ste sodelovali ali pomagali pri izvedbi zbiralnih akcij.

Naši učenci so se na zbiralni akciji starega papirja izvrstno odrezali!

Povzeto po spletni strani OŠ Stična.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična

TEKMOVANJE IZ RAZVEDRILNE MATEMATIKE

V oktobru je na naši podružnični šoli potekalo šolsko tekmovanje iz razvedrilne matematike, na katerem je sodelovalo 77 učencev 6.–9. razreda PŠ Zagradec, PŠ Višnja Gora in matične šole. Skupaj so osvojili 27 bronastih priznanj.

Učenci PŠ Zagradec, ki so osvojili bronasta priznanja, so:

- * Jan Ropič (6. aZ),
- * Nejc Hrovat (6. aZ),
- * Nejc Koselj (6. bZ),
- * Tanja Škufca (7. Z),
- * Gregor Perko (8. bZ),
- * Ema Vrabič (8. aZ),
- * Leon Perko (8. bZ),
- * Maša Žnidaršič (8. bZ),
- * Ema Koščak (9. Z) in
- * Patricija Zaman (9. Z).

Pripravila: Darja Strah, prof.

2000 LET EMONE

Vse poti vodijo v Rim, pravi pregovor, no, če že ne v Rim, pa vsaj k Rimljanom. Tako smo se tudi mi podali po sledovih Rimskega cesarstva v našem glavnem mestu. 28 učencev 7. Z, 4 učenci OŠPP in trije spremljevalci smo, ob strokovnem vodenju vodičke, prehodili emonski pravokotnik po dolgem in počez. Videli smo ostanke severnega, vzhodnega, zahodnega in južnega zidu, rimske ceste in stare emonske hiše, obiskali lapidarij in se preizkusili v risanju mozaičnih motivov. Ugotovili smo, da ima Ljubljana bogato zgodovinsko dediščino, ki je na prvi pogled niiti ne moremo opaziti.

Sedmošolci so si med drugim ogledali tudi ostanke starega rimskega zidu.

Pripravila: Dragica Šteh, prof.

KULTURNI DAN – ŠKOFJA LOKA

V četrtek, 12. oktobra 2017, smo si učenci in učenke 8. aZ in 8. bZ ter učitelji spremljevalci v okviru kulturnega dne ogledali Škofjo Loko. V dveh skupinah smo si najprej ogledali stalne zbirke v Loškem gradu, v grajskem vrtu Škoparjevo hišo, nato pa smo se podali še na zgodovinski ogled samega mestnega jedra.

Osmošolci so se na Loškem gradu preizkusili v dvigu grajskih vrat.

Pripravila: Dragica Šteh, prof.
Vir vseh fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

IZMENJAVA UČENCEV IN DIJAKOV – HIRSCHAID 2017

Na lep sončen dan smo z avtobusom potovali čez Avstrijo in Nemčijo do Realshcule Hirshaid, kjer nas je pričakala delegacija učiteljev, ravnatelja in seveda starši ter njihovi otroci, ki so postali za nekaj dni družine naših učencev in dijakov.

Program za naslednje dni je bil bogat, zanimiv in zelo poučen. Obiskali smo mesta Bamberg in Bayreuth s pravljичnim Eremitagom. Veliko smo izvedeli o zgodovini teh mest in znanih osebnostih. V šoli nas je s svojim obiskom prijetno presenetil gospod župan, ki je odgovarjal na naša vprašanja. Zanimivo je bilo tudi preživeti nekaj ur pri pouku.

Ogled turističnih znamenitosti
nemških gostiteljev

Vtisi učencev PŠ Zagradec o izmenjavi ...

V Nemčiji mi je bilo zelo všeč. Družine, pri katerih smo bivali, so bile zelo prijazne in so lepo skrbele za nas. Spoznala sem nove prijatelje in se z njimi zelo zabavala.

(Alja Miklič, 8. aZ)

Bilo mi je zelo všeč, ko smo hodili po mestih, v prostem času pa tudi po trgovinah. Všeč mi je bilo druženje z novimi in starimi prijatelji in spoznavanje novih in drugačnih navad. Vsi so bili zelo prijazni.

(Ema Vrabič, 8. aZ)

Bilo mi je zelo všeč, ko smo šli zvečer na sprehod in na bowling. Bila sem pri prijazni družini. Imela bom same lepe spomine na izmenjavo.

(Tjaša Zupančič, 8. bZ)

Bilo je zelo zabavno obiskovati mesta, ki so bila polna znamenitosti. Družina, pri kateri sem bivala, je bila zelo prijazna.

(Neja Kastelic, 8. aZ)

Also – es hat mir gefallen, dass die Familien sehr lustig und freundlich waren. Gefallen hat mir auch das, dass wir mit den Austauschpartnern in die Stadt gegangen sind. Nicht gefallen hat mir, dass wir dort nur drei Tage waren.

(Nil Ceferin, 8. aZ)

BODIMO LEPI, FIT IN NASMEJANI

V torek, 24. oktobra 2017, smo se učenci, ki obiskujemo izbirna predmeta *literarni klub* in *šport za zdravje* zbrali v telovadnici PŠ Zagradec. Tam smo spoznali gospo Sašo Stopar, ki se nam je predstavila v vlogi osebne trenerke. Pokazala nam je športne pripomočke, pravilno izvedbo določenih vaj za zapeljivo in izklesano telo. Izvedeli smo, da je pomembno, da se o tem dodatno izobražuješ in da moraš biti pri izvajanju vaj v fitnessu zelo previden.

Naša sogovornica Saša Stopar je zaključila srednjo zdravstveno šolo, nato pa je opravila še razne tečaje za fizioterapevtko in osebno trenerko. Osebni trener, kot je ona, mora dobro poznati zgradbo človeškega telesa, zdravo prehrano in življenjski slog ter navade stranke. Povedala nam je, da obstajajo različne vadbe, tako za ljudi, ki so oboleli hudo poškodbo, kot tudi za ljudi s prekomerno težo, za večjo mišično maso ipd.

Ker nas ni poznala dovolj, da bi poznala naše navade, življenjski slog ter zmožnosti, nam je pokazala pravilno izvedbo počepa, izpadnega koraka in vojaških sklec. Skupaj smo opravili kratek trening. Naša trenerka Saša je za nas pripravila nekaj vaj, ki so se ji zdele zelo lahke, vendar so bile v resnici zelo zahtevne in smo se precej namučili.

Saša Stopar

Ko se je bližal konec treninga, nam je pokazala še dodatne pripomočke za vadbo, kot so različne uteži za izvajanje raznih vaj. Posredovala nam je tudi veliko koristnih informacij o pomenu pravilne prehrane in telesne aktivnosti za zdravo življenje in dobro počutje.

Telovadba krepi človeka.

Pripravile: Lara Zaletelj, Tjaša Maver, Hana Pirc in Sendi Zupančič, 9. Z.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK NA PŠ ZAGRADEC

V petek, 17. novembra 2017, smo na podružnični šoli v Zagradcu imeli praznično vzdušje. Na ta dan smo namreč obeležili dan slovenske hrane. Naši učenci so pripravili razstavo o svetovnem dnevu hrane, čebelarji o svetu čebel, organizatorji šolske prehrane pa so poskrbeli, da smo imeli na mizah kruh, maslo, med, jabolko in mleko lokalnih ponudnikov.

V avli šole je bila stojnica, kjer smo lahko poskusili domačo hrano. Za degustacijo je poskrbela kmetija Maver iz Češnjic pri Zagradcu ter čebelarja Ivan Janez Rošelj in Peter Miklič.

Tradicionalni slovenski zajtrk na PŠ Zagradec

Čebelar Ivan Janez Rošelj je za učence pripravil kratko predavanje o čebelah.

Več ur smo posvetili skrbi za zdravje, spoznavanju čebel in trajnostnemu razvoju podeželja. Čebelarja sta ob videoposnetku razložila pomen čebel, odgovarjala na vprašanja učencev in jim podarila knjigo z naslovom »Brez čebel ne bo življenja«, ki jo je poslal župan občine Ivančna Gorica.

V novi, lepo urejeni zagraški šoli in jesenski dekoraciji smo skupaj iz srca zapeli pesem Lojzeta Slaka: Čebelar.

Zjutraj jej kot kralj, opoldne kot meščan, zvečer kot berač.

Naši učenci o tradicionalnem slovenskem zajtrku:

Tradicionalni slovenski zajtrk se mi zdi odličen, saj je zdrav in izpolnjuje jutranji jedilnik. Po zajtrku se počutimo odlično, saj smo pripravljeni, da začnemo dan. **(Ana, 9. Z)**

Zajtrk je najpomembnejši obrok dneva, saj je obrok, ki nas zbudi in nam da energijo za nov dan. Jejite zajtrk in življenje bo lepše! **(Maša in Nika, 9. Z)**

Tradicionalni slovenski zajtrk je zakon! **(Gašper, 6. aZ)**

Pripravili:

Slavka Nahtigal, vodja PŠ Zagradec, in učenci izbirnega predmeta literarni klub.

Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PO JUTRU SE DAN POZNA

Veliko ljudi zjutraj ne zajtrkuje, kar je zelo nezdravo. Zajtrk je najpomembnejši obrok dneva, saj je obrok, ki nas zbudi in nam da energijo za nov dan.

Nekateri ljudje sploh ne jedo zajtrka, nekaterim pa je ta obrok najpomembnejši. Razlogov za »nezajtrkovanje« je veliko. Nekateri nimajo apetita, drugi nimajo časa, spet drugi ne vedo, kaj bi jedli.

Dobro je, če zjutraj jemo žitarice ali polnozrnatih izdelke, saj imajo veliko hranljivo vrednost. Nekateri jedo tudi sadje, jajca, mlečne izdelke in smutije.

»JEJ ZAJTRK IN ŽIVLJENJE BO LEPŠE ;)«

Nika Lovše in Maša Muhič, 9. Z

ENO JABOLKO NA DAN ODŽENE ZDRAVNIKA STRAN ...

V petek, 17. novembra 2017, smo se ob osmih zjutraj posladkali s slovenskim tradicionalnim zajtrkom. Jedli smo domači kruh, ki so ga spekli v pekarni Mišmaš, med čebelarstva Zaletelj, maslo, mleko ter jabolko.

Po mojem mnenju je slovenski tradicionalni zajtrk zelo hranljiv in bogat z domačimi sestavinami. Ta zajtrk ima okoli 500 kalorij, kar je ravno prav za začetek dneva, glede na to, da moramo v enem dnevu zaužiti 2000 kalorij.

Zdravniki/strokovnjaki pravijo, da je treba v enem tednu zaužiti 35 različnih jedil.

Tradicionalni slovenski zajtrk se mi zdi odličen, saj je zdrav in izpopolnjuje jedilnik za jutro.

Pa dober tek!

Po zajtrku se počutimo odlično, saj smo pripravljeni na začetek dneva.

Ana Škufca, 9. Z
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

IZDELOVALI SMO NOVOLETNE VOŠČILNICE

V ponedeljek, 4. decembra 2017, so bili učenci z dodatno strokovno pomočjo na PŠ Zagradec ustvarjalni. V prijetnem vzdušju in ob zvokih božične glasbe, ki nas je popeljala v prihajajoče praznično vzdušje, so izdelovali voščilnice. Končne »umetnine« so res lepe in odraz nekaj čisto posebnega, unikatnega, ki ga vsak izmed naših učencev nosi v sebi. Oglejte si jih.

Učenci DSP so izdelali čudovite novoletne voščilnice!

Učiteljice DSP: Darja Kotar, prof., Jana Erjavec, prof., in Vita Valenčak, prof.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

IZBRALI SMO NAJLEPŠE NOVOLETNE VOŠČILNICE

Učenke in učenci PŠ Zagradec so se v decembru pomerili v izdelovanju novoletnih voščilnic.

Med številnimi umetno izdelanimi voščilnicami so bile izbrane tri najlepše stvaritve. Njihovi avtorji so bili: Kaja Petek (2. Z), Tilen Kuhelj (6. bZ) in Maja Mohorčič (7. Z).

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!!!

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič, prof.

CANKARJEVO TEKMOVANJE

12. decembra 2017 je na PŠ Zagradec potekalo šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje, ki se ga je udeležilo 7 šestošolcev, 5 sedmošolcev, 8 osmošolcev in 6 devetošolcev.

Bronasto Cankarjevo priznanje so dosegli naslednji učenci:

- * Nejc Koselj (6. bZ),
- * Tara Strajnar Zupanc (6. bZ),
- * Vanja Fink (6. bZ),
- * Tanja Škufca (7. Z),
- * Ema Vrabič (8. aZ),
- * Maša Žnidaršič (8. bZ),
- * Neja Kastelic (8. aZ),
- * Žan Strmec (8. bZ),
- * Ana Škufca (9. Z),
- * Ema Koščak (9. Z) in
- * Taja Terezija Trček (9. Z).

Območnega tekmovanja za Cankarjevo priznanje se je udeležila Ana Škufca iz 9. Z.

Pripravila: Vesna Zimic Gluvić, prof.
Ilustracija: Erazem Otrin, 1. Z

PODROČNO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU

V četrtek, 15. februarja 2018, smo se udeležili področnega tekmovanja v namiznem tenisu. Sodelovalo je kar 69 tekmovalcev iz sedmih različnih osnovnih šol (OŠ Pre-serje, OŠ Stična, OŠ Dobropolje, OŠ Dobrova, OŠ Polhov Gradec, OŠ Ob Rinži Kočevje in OŠ Škofljica).

OŠ Stična so zastopali: Klara Mestnik, Pika Vokal, Nika Prašnikar, Mina Zajc, Domen Jeraj, Roš Nal Omahen, Ambrož Okorn, Žak Šparl in Črt Šparl. Osvojili smo kar tri medalje ter ekipno 3. mesto. Vsi naši tekmovalci so prikazali lepo in borbena igro. Še

posebej je treba pohvaliti dobitnike medalj: **Domen Jeraj** je izgubil šele v finalu, si tako priigral 2. mesto in s tem tudi nastop na četrtfinalnem državnem **tekmovanju**, **Klara Mestnik** in **Roš Nal Omahen** pa sta osvojila 3.–4. mesto.

V ekipnem delu tekmovanja sta v igri dvojic blestela **Pika Vokal** in **Ambrož Okorn** in naši šoli, v odločilni tekmi proti OŠ Dobropolje, priigrala zmago in s tem skupno 3. mesto.

Mentorica: Irena Bregar, prof.

MI DELAMO SNEŽAKA ...

Učenci 4. razreda PŠ Zagradec so v petek, 9. februarja 2018, skupaj z učiteljem Marjanom in učiteljico Vanjo naredili velikega snežaka v atriju zagraške šole. Pri ustvarjanju svojega novega snežnega prijatelja so zelo uživali.

Zagraški snežak v družbi svojih prijateljev ...

Povzeto po spletni strani OŠ Stična, PŠ Zagradec.
Vir vseh fotografij: arhiv OŠ Stična

PUST, PUST, KRIVIH UST ...

Kristjan se je preobrazil v pravega kmečkega dedca ... Le kdo se skriva pod to zanimivo masko?!

Pust je zakon! (Ana, Maja in Natalija iz 6. aZ)

Ali se naju kaj bojite? (Maja in Patricija iz 7. Z)

Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PRIJETNO PO POTI OKOLI ZAGRADCA

50 učencev in učenk iz 7., 8. in 9. razreda PŠ Zagradec, ki se v okviru zimskega športnega dne niso odpravili na smučanje na Cerčno, se je pod budnim očesom učitelja in treh učiteljic v ponedeljek, 29. januarja 2018, odpravilo na pohod okoli Zagradca.

Pot nas je vodila krožno skozi vas Češnjice, po rimski cesti do Kitnega Vrha, kjer smo na najvišji točki našega pohoda pomalicali. Do Gabrovke in nato do Marinče vasi je pot minevala zelo hitro. Prečkali smo glavno cesto in se podali na drugo stran reke Krke. V krasnem soncu smo hodili še skozi Veliko in Malo Globoko.

Časa smo imeli dovolj, zato smo jo mahnili še skozi gozd proti vasi Grintovec in nato mimo Dečje vasi po cesti do Fužine in nato do šole. Skupaj smo prehodili skoraj 13 kilometrov.

Učitelji spremljevalci lahko pohvalimo pohodnike, ker so vztrajno hodili, upoštevali so sprotna navodila in predvsem uživali v druženju.

Čeprav smo na lanskem pohodu uživali v snegu in kepanju, nam je tudi letošnje sončno vreme pomagalo doživeti lep športni dan.

Mladi zagraški pohodniki

Med potjo smo se družili s simpatičnim osličkom ...

**Pripravila: Darja Strah, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

CŠOD CERKNO – 2. SKUPINA (6. aZ, 6. bZ, 6. VG)

Ponedeljek, 5. marec 2018

Učenci 6. a in 6. b PŠ Zagradec in 6. razreda PŠ Višnja Gora smo končno dočakali dan odhoda v šolo v naravi. Na smučišču smučarskega centra Cerkno nas je pričakala zimska idila. Polni pričakovanj, kaj vse bomo doživeli, smo najprej opravili preizkus znanja smučanja. Učitelji smučanja so nas razdelili v skupine po znanju in težko pričakovano smučanje se je začelo. Ta del dneva je vse prehitro minil in odpeljali smo se proti Cerknemu, kjer nas je že čakalo kosilo.

Mi pa radi smučamo ...

Vse polno zanimivih stvari se je še dogajalo tekom popoldneva – fotolov po Cerknem, zanimiva FIS pravila in za konec še zimski pohod z lučkami po prelepi zasneženi pokrajini. Res veliko novega, lepega za prvi dan. Kaj vse zanimivega nas še čaka v tem tednu, ki je pred nami ...

Torek, 6. marec 2018

Prebudili smo se v zasneženo jutro. Ples snežink se je nadaljeval tudi na smučišču, kar pa nas ni motilo pri izpopolnjevanju znanja smučanja. Z vsako vožnjo smo boljši in boljši. Tudi smučarji začetniki že delamo zavoje na pravi smučarski progi in smo ponosni, da nam je tako hitro uspelo. Čas smučanja nam je vse prehitro minil.

Čakale so nas že nove dogodivščine in naloge. Najprej smo se lotili fotozgodbe. Skupine so zagrizle v delo in nastale so odlične zgodbe, ki smo jih ustvarili z lastnimi fotografijami. Ne, našega dneva ni še konec, prelevili smo se v raziskovalce. Kar dobro smo se znašli v orientaciji in iskanju lisic po Cerknem. Vsi smo bili zelo uspešni.

Dan je skoraj prekratek za vse aktivnosti, ki jih imamo tukaj. Smo že na diagonalni pred domom, pripravljeni, da obiščemo cerkljanske lafarje. Izvedeli smo veliko zanimivega, predstavili so nam vseh 25 likov; vsak ima svojo zanimivo zgodbo. Lahko smo se našemili v Ta starega, Gospoda in Gospo, Ta žlehtnega ...

Dan smo zaključili z druženjem ob namiznem tenisu, ročnem nogometu in ob igranju družabnih iger. Prijetno utrujeni smo popadali v postelje. Kaj vse nas čaka jutri, pa v novi zgodbi.

Sreda, 7. marec 2018

O, kako dnevi hitro bežijo! Je že sreda, polna vremenskih preobratov. Na smučišču smo v nekaj urah doživeli prav vse. Megla, sonce, čez nekaj minut nas je objela megla, zatem pobožalo sonce; čudoviti pogledi na zasnežene smreke in oddaljene vršace. A kaj, ko se je spet prikradla neprijetna megla. A to še ni dovolj, ponovno nas pobožale snežinke, ki kar padajo in padajo. Za piko na i pa nas presenetijo še dežne kaplje.

Tudi popoldan se je marsikaj dogajalo. Ponovno veliko zanimivega, od plezanja na steni, družabnih iger, gradnje mostov. Sledi še znanje o prvi pomoči, tekmovanje v kvizu različnih tem. Pred nočnim počitkom pa še malo rekreacije, in sicer »ta prava« tekma v ročnem nogometu med višnjanskimi dekletimi in zagraškimi fanti. Skratka, toliko zanimivega in lepega se nam dogaja, da so dnevi skoraj prekratki za vse dogodivščine ...

Igrali smo se družabne igre ...

... se preizkusili v plezanju ...

... pomerili smo se v ročnem nogometu.

Prispevki učencev ...

Četrtek, 8. 3. 2018

Zjutraj se zbudimo,
na zajtrk odhitimo,
se pridno smučati učimo
in pohvale dobimo.

Ko pridemo v dom,
kosilo nas že čaka,
saj smo lačni in utrujeni.

Poldne odbije in učitelji
nam pripravijo
različne lumparije.

V prostem času
se imamo lepo,
saj se igramo in pogovarjamo.

Večer se že bliža
in utrujeni smo mi,
zobke si umijemo
in zaspimo en, dva, tri.

Šola v naravi se bliža h koncu,
bili bi še tu.
Zdaj bomo končali,
ker je počil lonec
in pesmice je konec.

Smučanje nam že gre bolje od nog!

V prostem času radi malce poležimo ...

Avtorji pesmice: Žiga, Nimaj, Izak, Nejc, Enej, Kristjan.

ŠOLA V NARAVI

Radi smučamo se vsi
in to nas veseli.
Naša soba »TA STARA« se imenuje,
tu nekaj punc domuje.

Me smo Inja, Jerneja, Tara, Vanja
in vsem se ponoči veliko sanja.
Sanje niso preveč strašljive,
ker ponoči smo zelo igrive.
Smejemo se noč in dan,
zato vsak trenutek je nasmejan.

Zjutraj spale bi še vse,
ker ponoči budne smo bile.
Najbolj zoprno je to,
da pospravljamo zelo.

Popoldne nam grejo na živce kvizi,
ker moramo sedeti pri mizi.
Najbolj sovražimo pa to,
da fantje na vrata trkajo zelo.
Včasih pa celo je mir,
ker zunaj straži komandir.

Učitelji sladkarije so nam vzeli
in zato smo ponoreli.
Vzeli so nam jih zato,
ker nekateri poredni so bili zelo.
Nazaj jih hočemo dobiti,
da bomo vnaprej lepo siti.
Tako bi bili vsi srečni
in ne bi bili več tečni.

Jutri petek bo prihitel
in nas nazaj v šolo vzeli.
Tako naprej se bomo učili
in od smučanja se poslovili.
Vsem učiteljem rade bi se zahvalile,
ker smo smučati se naučile.

Večerni klepet s prijateljicami

Naši mladi reševalci

Avtorice pesmice: Inja, Jerneja, Tara, Vanja, 6. aZ

PESMICA O CERKLJANSKIH PUSTNIH MASKAH

»TA STAR« je poglavar.
Pusta nam ubije,
s kolom po glavi ga nabije.

»TA STAR« prvi do vrat stopi,
razen če ga prej smrt zmoti.
Njemu bi se lahko klanjal,
ampak bi nas »laufar« odganjal.

V »Laufariji« so vsi prelepi,
a TA STAR« je v najboljši preobleki.
Ampak če »TA STARO« ne uboga,
bo pa njena metla boga.

Maske od »laufarjev« radi imamo,
zato jih nikomur ne prodamo.
»Laufarji« Cerknjo naredijo posebno,
zato so tu obiskovalci redno.

Našemili smo se v prave pustne šeme ...

Avtorice pesmice: Nika, Nastja, Zala, Pia L., Pia P.

Aktivno preživljanje prostega časa v CŠOD Cerknjo

**Prispevke je uredila: Petra Rus Mušič, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična**

IZLET V ATLANTIS

V petek, 2. marca 2018, smo se osmi razredi z avtobusom odpravili v Atlantis. Za prosto plavanje smo imeli tri ure časa. Vsi smo se zelo zabavali. Najbolj si bomo zapomnili spuščanje po toboganih. Na razpolago smo imeli tri različne tobogane: otroški, modri in črni tobogan. Po nekaj urah zabave smo lahko pomalicali v restavraciji, kjer so imeli zares dobro hrano.

Plavanje je zakon!

Mnenja naših učencev o plavanju v Atlantisu ...

Najbolj sem se zabavala na toboganih. Hrana je bila res super! (Maša)

Všeč mi je bilo, da smo imeli prosto plavanje in da smo se lahko tunkali. (Laura)

Všeč mi je bila izbira toboganov. (Rok)

**Povzeto po spletni strani PŠ Zagradec.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

OBISK ŠOLSKEGA CENTRA V NOVEM MESTU

15. februarja 2018 smo se osmošolci odpravili v Šolski center Novo mesto, kjer so nam tamkajšnji profesorji predstavili programe, ki se izvajajo na šoli.

Potem smo se razdelili po delavnicah. Izbirali smo med:

- čarobno kemijo,
- zdravstveno delavnico,
- farmacevtsko delavnico,
- izdelavo podaljška,
- kozmetično delavnico.

Namen dneva je bil olajšati izbiro srednje šole v 9. razredu. Dan je bil super izveden.

Martin Papež in Žan Strmec, 8. bZ

OGLED HIŠE EKSPERIMENTOV

V sredo, 7. marca 2018, smo se učenci izbirnega predmeta poskusi v kemiji odpravili v Hišo eksperimentov. Tam smo si sami ogledali in preizkusili 60 različnih eksperimentov. Poskusi so bili zanimivi in poučni. Komaj smo čakali, da jih bomo preizkusili. Najbolj všeč nama je bil preizkus puhaste dlani. Poskus si izvedel tako, da si dlani položil na pokončno žico, ki je bila pritrjena na steno. Dlani si položil na žico drugo ob drugi in jih enakomerno premikal po žici.

Nato so nam zaposlena dekleta v Hiši eksperimentov predstavila še en poskus s tekočim dušikom. Ena izmed deklet je kovinsko kroglico potopila v dušik, kjer jo je pustila nekaj časa. Ko jo je vzela ven, jo je spustila skozi obroček. Videli smo, da se je kroglica skrčila, ker je bila v tekočem dušiku, a ko smo jo potopili v vročo vodo, se je kovinska kroglica raztegnila v prvotno velikost.

Nato smo se vsi utrujeni odpravili v šolo. Ta dan nama bo ostal v spominu.

Špela Kenik in Sara Mišmaš, 8. bZ

Mnenja učencev o ogledu Hiše eksperimentov ...

V Hiši eksperimentov je bilo zelo dobro in zanimivo, ker je bilo veliko zanimivih poskusov. Naučili smo se, da se kovina pri nizkih temperaturah skrči.

Mislili smo, da bomo naredili še več poskusov s tekočim dušikom, vendar pa imajo za to poseben termin. Sicer pa je bilo zelo zabavno.

Leon Perko in Luka Hočevar, 8. bZ

Meni je bila v Hiši eksperimentov najbolj všeč vožnja avtomobilčka, razvrščanje smeti ter balončki.

Anja Tomšič, 8. bZ

Meni so bili vsi eksperimenti enako dobri, zato priporočam ogled Hiše eksperimentov, saj se boste v njej zagotovo zabavali. Še posebej mi je bilo všeč, kako se železna kroglica skrči.

Lovro Luka Krajnc, 8. bZ

GEOGRAFSKI DAN ZA UČENCE 8. RAZREDOV – AVSTRALIJA

V četrtek, 15. marca 2018, nas je v okviru geografskega dneva ponovno obiskal gospod Rok Pirnat, ki je našim osmošolcem predstavil Avstralijo po dolgem in počez.

Izvedeli smo, da se Avstralci zelo zanimivo prehranjujejo. Ali vas zanima, kaj je na zgornjem krožniku? (Poleg zelenjave tudi emujevo in kengurujevo meso ...)

Ali ste vedeli, da se koala prehranjuje izključno z evkaliptovimi listi?

Uluru je sveta gora avstralskih domorodcev – Aboriginov.

Učenci so izdelovali plakate na izbrane teme v zvezi z naravnogeografskimi in družbenogeografskimi značilnostmi Avstralije.

Plakate smo razstavili na šolskem hodniku.

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Vir fotografij: arhiv Roka Pirnata in arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

V tem šolskem letu so učenci in učenke PŠ Zagradec sodelovali tudi na tekmovanju iz geografije.

V torek, 16. januarja 2018, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz geografije, ki se ga je udeležilo 18 učencev. 5 najbolje uvrščenih tekmovalcev se je uvrstilo na območno tekmovanje iz geografije, ki je potekalo v sredo, 7. marca 2018, na OŠ France- ta Bevka v Ljubljani. Tanja Škufca (7. Z), Patricija Zaman in Nejc Ropič (9. Z) so prejeli srebrno priznanje, za kar jim iz srca čestitamo!

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.

DAN ŠTEVILA PI

3, 14 – datumsko predstavlja 14. marec (v angleškem zapisu 3.14) in zato se ta dan imenuje svetovni dan števila pi. Na naši šoli ima prvih 174 decimalk, sicer neskončnega decimalnega števila, čisto posebno mesto.

Pripravili: Dragica Šteh, prof., in Darja Strah, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

2. ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA JE USPELA!

V ponedeljek, 17. aprila 2018, je na PŠ Zagradec potekala 2. zbiralna akcija starega papirja, na kateri smo zbrali **5683 kilogramov papirja**.

Pri zbiranju papirja se je tokrat najbolj odrezala Tanja Škufca, učenka 7. Z, ki je v šolo prinesla (pripeljala) 829 kilogramov papirja.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali papir. Hvala tudi vsem učiteljem in učencem, ki ste pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Pripravila: Alenka Kovač, prof.

ZLATO PREGLOVO PRIZNANJE

V začetku meseca aprila 2018 se je zaključilo 52. državno tekmovanje za Preglova priznanja iz znanja kemije za 8. in 9. razred. Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 15. januarja 2018, se je na 446 osnovnih šolah po Sloveniji udeležilo 7.268 učenk in učencev.

V soboto, 24. marca 2018, pa se je odvijalo državno tekmovanje, na katerega se je uvrstilo 1.560 učencev in učenk. Tekmovanje je istočasno potekalo na 15 šolah po Sloveniji.

Učenci naše šole so se državnega tekmovanja udeležili na OŠ Luisa Adamiča v Grosupljem, in sicer 4 učenci z matične šole, 2 učenki s PŠ Višnja Gora in 5 učencev s PŠ Zagradec (Tjaša Meglen, Ema Vrabič, iz 8. aZ, Nejc Zajc in Luka Hočevnar, iz 8. bZ, in Nejc Ropič iz 9. Z).

Nejc Ropič iz 9.Z je bil na tekmovanju zelo uspešen in je prejel ZLATO PRIZNANJE iz kemije (Je prvi dobitnik zlatega priznanja v Zagradcu nasploh.).

Obema dobitnikoma priznanj čestitamo in želimo še veliko kemijskega veselja.

Mentorici: Suzana Klopčič, prof. in Mateja Trtnik, prof.

Dejavnosti na naravoslovnem področju

V okviru ur za nadarjene učence smo obiskali Muzej iluzij in Observatorij Golovec.

V septembru je bil organiziran astronomski tabor v ČŠOD Medved – Medvedje Brdo.

Naši učenci so se prelevili v prave astronome.

Spoznali smo delo forenzikov.

Pri izbirnem predmetu kemija v okolju smo si ogledali tovarno Krka v Novem mestu, tovarno Livar v Ivančni Gorici, odzvali smo se povabilu nekdanjega učenca Mihe Slapničarja iz PEF, oddelka Kemijskega izobraževanja, kjer so nam študentje pripravili eksperimente na temo »Bodimo forenziki.«

Učencem PŠ Ambrus smo pripravili urico uživanja ob različnih eksperimentih, kjer so bili kemiki tudi mali učenci.

V okviru izbirnega predmeta poskusi v kemiji smo odšli v Hišo eksperimentov in na Inštitut Jožef Štefan.

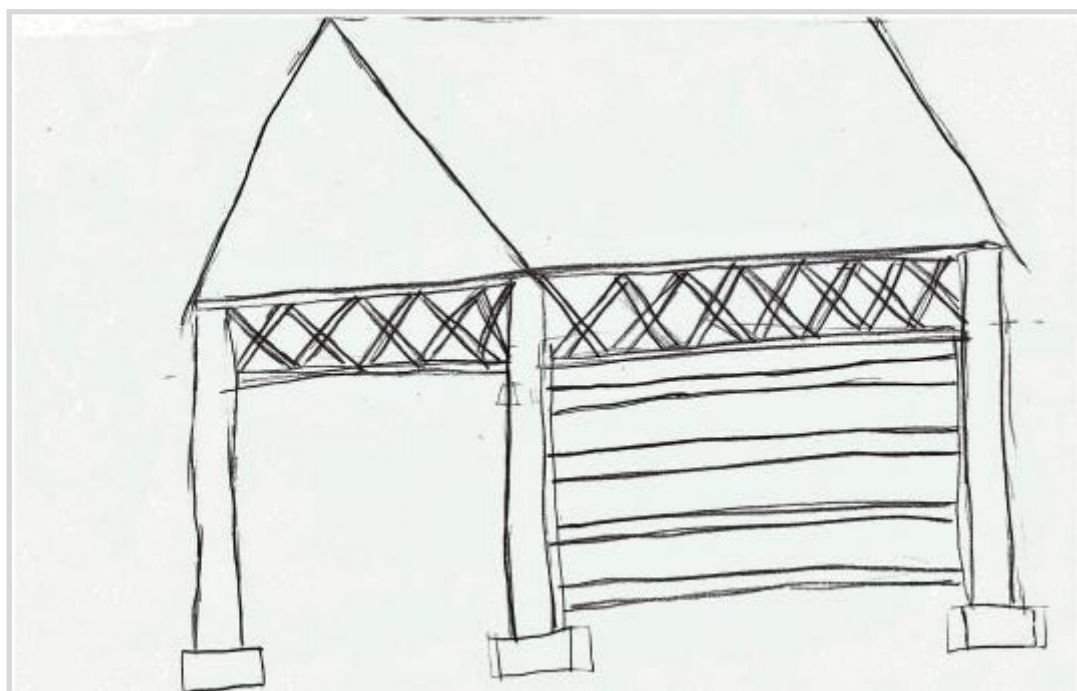
Ogledali smo si tovarno zdravil – Krka.

**Pripravila: Suzana Klopčič, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

Učenci 5. Z so postali pravi vrtničkarji ...

Učenci 5. Z so si zavihali rokave in se podali na šolski vrt, ki ga pridno obdelujejo pod budnim očesom razredničarke Slavke Nahtigal.

Jan Perko, 6. aZ

KULTURNI DAN V RIBNICI

V ponedeljek, 23. aprila 2018, so se učenci 8. aZ, 8. bZ in 8. VG v okviru kulturnega dneva odpravili v Ribnico. Najprej smo obiskali Rokodelski center Ribnica, kjer smo izdelovali pletene košarice in katapulte, nato pa smo si ogledali še Muzej suhe robe in razstavo o čarovnicah in čarovniških procesih. Izvedeli smo veliko novega.

Naši osmošolci in osmošolke so izdelali pleteno košarico ter katapult.

Suha roba

Tako so v Ribnici mučili čarovnice.

**Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

CŠOD OSILNICA – 2. SKUPINA (7. Z)

Ponedeljek, 26. 3. 2018

Javljanje številka ena:
prva zgodba osvojena:
postelje lepo postlane
in pripravljene pižame,
mami, za dobrote hvala,
da si mi jih v ruzak dala.

Smo hodili, dobro jedli,
zvečer pa s pravo družbo sedli
in talente pokazali,
od srca se nasmejali.

Dan je tekel kot namazan,
zdaj bo spanec zaukazan.
Ne skrbite, vse je prav –
iz Osilnice en lep pozdrav!

Torek, 27. 3. 2018

Osilnica – 2. dan
Spoštovane, spoštovani,
drugi dan je že za nami.
Javljamo, da vsi smo zdravi
in uživamo v naravi.

Lokostrelci in plezalci,
fantje danes smo plavalci,
smo s kolesi se vozili,
po vrvi se čez svet spustili,
s Petrom Klepcem se igrali,
legende starih dni spoznali.

Tu prav prijetno se razvija
zagraško-stiška energija.
Tako, za danes to je vse,
pozdrave iz Osilnice.

Skupinska fotografija učencev 7. Z

Sreda, 28. 3. 2018

Poročilo dneva tri:
čas prehitro nam beži,
da lažje gremo čez ovinke,
so za zajtrk palačinke.
*(Draga mami, brez skrbi,
najboljše je, kar skuhaš ti.)*

Sicer nabirali smo cvetje,
v neznanem šli se preživetje,
v pomladansko sončni hosti,
spoznali starih dni modrosti.
*(Dragi očka, prav imaš,
je največ vredno to, kar znaš.)*

Pogum je res izjemna zmaga,
ekipni duh nam vsem pomaga,
da moč prijateljske vezi,
v izkušnjah novih se krepi.
*(Pa še pohvala, za vse vas,
ker res skrbite tu za nas.)*

Žal kopnijo nam prihranki,
tu ob Kolpi in Čabranki,
sploh ni res, le dobra rima,
vsi smo v redu, vse je prima.
*(Prav prijazno iz srca,
pozdravljamo vas vse doma.)*

Ena fotka iz narave ...

Četrtek, 29. 3. 2018

Na programu je četrti dan,
kljub dežju ni preveč zaspan,
saj danes končno so na vrsti,
naši strašno spretni prsti.

Je lepa roža pisana
in kita slanega testa,
kar novega se naučiš,
lahko s prijatelji deliš.

Nocoj bomo še zaplesali,
klepetali, se smejali,
potem še zadnjič tu prespimo,
domov se jutri napotimo.

Morda otožnost času vlada,
kot dež, ki ves dan tiho pada,
saj skupaj biti je lepo,
ja ... kakšna solza padla bo.

Petek, 30. 4. 2018

Po dnevu rahlega nemira,
prišli smo končno do večera,
kar sledilo je potem,
prav potihno vam povem:
je nekdo ugasnil luč,
vsi so peli polnih pljuč,
ko luna šla je med oblake,
ritem vodil je korake,
iskrice so se kresale,
v spomine srečo zapisale.

Zdaj še zadnje poročilo,
vreme se je ohladilo,
spakirane so potovalke,
čeprav v stilu kriminalke.
V zapise zgodbe smo ujeli,
da bi še vi jih doživeli,
še malo, pa bomo doma,

**Pišejo in fotografirajo: učitelji Marjan, Anka, Mateja in Dragica.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična.**

PRENOVLJENA ŠOLA V AMBRUSU

Pomlad je v zelenih čevljkah prišla iz palače letnih časov, zaplesala je in po deželi raztrosila cvetoče rastline. Z lepim vremenom je bila radodarna tudi v četrtek, 19. aprila 2018, ko je bila na šolskem igrišču podružnične šole Ambrus slavnostna prireditev ob otvoritvi prenovljene šole. Prireditve so oblikovali vsi učenci in učiteljice PŠ Ambrus.

Na prireditvi smo pozdravili ravnatelja OŠ Stična, g. Marjana Potokarja, g. župana Dušana Strnada, g. podžupana Tomaža Smoleta, energijskega managerja, g. Simona Muhiča, predsednike izvajalskih podjetij, predsednika naše KS, g. Staneta Tekavčiča, učitelje OŠ Stična, starše in ostale obiskovalce.

Šolsko leto 2017/18 se je za učence PŠ Ambrus, učiteljice in tudi starše začelo drugače kot običajno. Ker niso bila zaključena dela energetske sanacije šole in ker je bilo potrebno opraviti še nekaj dodatnih del, ki prej niso bila načrtovana, smo s poukom začeli na PŠ Zagradec, kjer so nas lepo sprejeli. V Zagradcu smo gostovali kar štiri mesece. Novo leto nam je prineslo selitev in tako smo 3. januarja pričeli s poukom v naši prenovljeni šoli. Na tem mestu ponovno drži pregovor: Povsod je lepo, a doma je najlepše.

V letošnjem, s snegom in mrazom radodarnem februarju, smo občutili, kako bolj toplo je sedaj v naši šoli in tudi na novih oknih ni bilo mogoče opaziti ledenih rož, kot smo jih lahko videli včasih pred energetsko sanacijo.

Dobre volje in s prijetnimi vtisi smo zaokrožili četrtkov dan.

V Ambrusu imamo končno prenovljeno šolo ...

Zapisale: učiteljice PŠ Ambrus
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Ambrus

GEOGRAFSKI DAN ZA UČENCE 7. RAZREDOV – AZIJA DEŽELA PRESEŽNIKOV

V četrtek, 5. aprila 2018, so učenci 7. Z v okviru geografskega dne spoznavali našo največjo celino – Azijo in njene posebnosti.

Na začetku tehničnega (geografskega) dneva so učenci pisali asociacije na temo Azija, ki so jih nato prebrali. Sproti je nastajala tabelska slika. Sledil je kratek kviz na temo Azija.

V nadaljevanju smo skupaj z učenci opredelili geografsko lego Azije. Spoznali so vzroke za nastanek monsunov in tajfunov ter posledice le-teh.

Gospa Maja Pešelj in Mitoku Kunii sta nam pripravili zanimivo predstavitev Japonske.

Nato sem jim razdelila učno gradivo (zanimivosti Azije) in jim dala napotke za izdelavo mini-plakata in poročanje o izbrani temi, ki so jo nato pred svojimi vrstniki ob projekciji fotografij na interaktivni tabli predstavili.

Sledilo je predavanje na temo »Japonska – dežela vzhajajočega sonca«, ki ga je za nas pripravila gospa Maja Pešelj s Filozofske fakultete. Pridružila sta se ji še tretja sekretarka Veleposlaništva Japonske v Ljubljani, gospa Mitoko Kunii, ki nas je pozdravila v slovenskem jeziku ter nam predstavila moški in ženski način pozdravljanja na Japonskem, ter strokovni sodelavec za odnose z javnostmi in kulturo, gospod Matej Črnjavič.

Na koncu te izjemno nazorne predstavitve so sledila še vprašanja naših radovednih učencev in slovo na japonski način.

**Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

FOTO-UTRINKI Z GEOGRAFSKEGA DNEVA ...

Japonologinja Maja Pešelj nam je pripravila izredno zanimivo predstavitev Japonske.

Ali ste vedeli, da imajo Japonci štiri različne vrste pisave?

Skupinska fotografija z našimi pomembnimi slovensko-japonskimi gosti

Učenci 7. Z so izdelovali mini-plakate na temo »Japonske posebnosti«.

Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NEKAJ ZANIMIVIH DEJSTEV O JAPONSKI ...

Ime Japonska

„NI“ 日本 „HON“

Izvor imena Japonska (Dežela vzhajajočega sonca)

Japonska je sestavljena iz 4 velikih otokov (Hokkaido, Honshu, Kjusju in Shikoku) ter iz 6.852 manjših otokov.

Glavno mesto Japonske je Tokio, ki šteje 13 milijonov prebivalcev.

Ali ste vedeli, da križišče v Shibuyi prečka 2500 ljudi/ minuto?

Japonščina = NihonGo

»Dober dan« v japonskem jeziku

Japonske besede

Konnichiwa (kon-niči-wa) DOBER DAN

Arigatou (ari-ga-to) HVALA

Hai (haj) DA

Iie (ije) NE

Watashi wa Maja desu.

(Wataši wa Maja des)

JAZ SEM MAJA

Kako se pozdravljamo v japonskem jeziku ...

Japonci si radi ogledajo snežni festival v Sapporu, kjer so razstavljene velike izklesane ledene mojstrovine.

Ena izmed japonskih znamenitosti so makakiji, ki se grejejo v naravnih vrelih.

Riževa polja

Večerni utrip v enem izmed mest na otoku Honshu

Naravne lepote Okinawe

Tradicionalna japonska noša

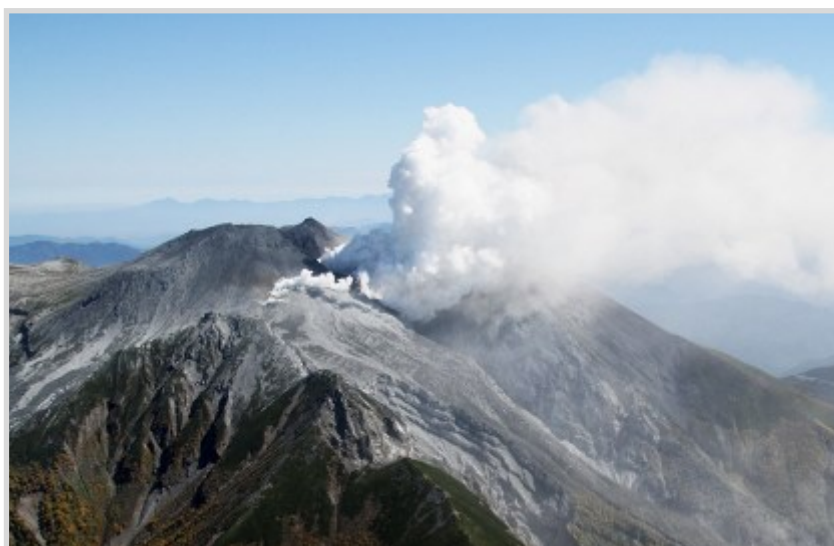
Japonska cesarska družina

Japonska leži na stičišču tektonskih plošč, zato so na njenem območju potresi zelo pogosti.

Fujisan – najvišji vulkan (3776 m), nazadnje aktiven leta 1708.

Zaradi izbruha vulkana Ontake leta 2014 je umrlo 54 ljudi.

Japonci obožujejo pomlad – čas cvetočih češenj.

Letni časi

Na Japonskem so tradicionalno poznali 72 mikro letnih časov.

Šolanje na Japonskem ...

Na Japonskem se šolsko leto prične v aprilu.

Ura kaligrafije (učenje pismenk)

V času pouka je v razredu stroga tišina.

Učenci sami čistijo WC-je, delijo obroke in pospravljajo jedilnico.

V japonskih šolah vladajo stroga šolska pravila.

Dolgi lasje morajo biti speti

Dekleta imajo lahko nalakirane nohte

Barva elastike za lase je lahko pisana

Nogavice morajo biti črne ali modre

Telefon se lahko uporablja med odmorom

- Barva las je lahko kakršnakoli
- Uhani niso dovoljeni
- Fantje imajo lahko dolge lase
- Lahko prespijo pri prijateljih
- Lahko pridejo v šolo 5 minut kasneje

V prostem času se učenci/dijaki zelo radi družijo.

Tradicionalno japonsko oblačilo – kimono

in japonski bojavniki –

Japonci so ponosni na modernizirane WC-je in na Shikansen – najhitrejši vlak na svetu, ki doseže do 603 km/uro.

**Povzeto po predavanju gospe Maje Pešelj.
Vir fotografij: Powerpoint predstavitev Maje Pešelj.**

DOLENJSKE BLIŽINE

V soboto, 7. aprila 2018, so si učenci 6. aZ, 6. bZ in 6. VG v okviru kulturnega dneva ogledali Galerijo samorastnikov v Trebnjem, Šentjurij – rojstni kraj znanega slovenskega pesnika Toneta Pavčka in izvir reke Temenice.

Pavčkov dom v Šentjuriju

Ogledali smo si izvir reke Temenice.

**Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

NOČ KNJIGE NA PŠ VIŠNJA GORA

Letos smo na OŠ Stična ponovno organizirali večerne delavnice v okviru Noči knjige.

V petek, 20. aprila 2018, so se učenci od 6. do 9. razreda matične šole, PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora ob 19.00 zbrali na PŠ Višnja Gora. Uredili so si ležišča, pojedli dobro večerjo in se podali na pot mistične noči. Nekateri so potovali sami s knjigo v roki, drugi so mistiko doživljali ob prijetnem vzdušju sveč in glasbe, hkrati so se s poslušanjem branja zgodb in pesmi predajali svojim notranjim svetovom.

Večerno branje na PŠ Višnja Gora ...

Zadnja delavnica je imela posebnega gosta, višnjegorskega ilustratorja in striparja, Gabrijela Vrhovca. Učencem je predstavil vrste stripov, povedal nekaj o svojem ustvarjanju ter jim podal praktične nasvete za izdelavo stripa. Učenci so se zatem preizkusili v ustvarjanju le-teh.

Po 23. uri je nekatere učence premamilo spanje, drugi pa so vztrajali pri branju še dolgo v noč.

Zjutraj so se po zajtrku poslovili od prijateljev, šole v Višnji Gori ter s knjigo v roki odhiteli novim dogodivščinam naproti.

Vtisi učencev:

Zelo zanimivo. Umirjena glasba in svečke so naredile prijetno vzdušje. Sproščujoče in nekaj novega. Predvsem vživljanje v literarne junake. (Zala, Pia, Matic, PŠ Višnja Gora)

Večerja – pica je bila zelo dobra. Všeč mi je nastanitev, lepe učilnice. Všeč so mi nova poznanstva. (Ula, Brina, Jana, matična šola)

Rada berem realistične knjige. Na Noč knjige sem se prijavila, da bi brala skupaj s prijateljicami. (Deva, PŠ Zagradec)

Tudi sam rad ustvarjam stripe in berem, predvsem med odmori, ker me to zelo sprošča. (Lenart, matična šola)

Na Noč knjige sem se prijavil, ker rad berem. Branje je skrivnost življenja; če ne znaš brati, veliko zamujaš. (Matija, matična šola)

Prišla sem zaradi druženja, ker rada rišem in berem fantastične knjige. (Naomi, PŠ Višnja Gora)

Delavnica izdelovanja stripov je bila pravična, kar za narisati. Prijatelje in knjige potrebuje vsak človek. (Kaja, PŠ Višnja Gora)

**Pripravila: Petra Rus Mušič, prof.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična**

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

V soboto, 21. aprila 2018, je potekalo državno tekmovanje iz matematike za zlata in srebrna Vegova priznanja. Gostitelj letošnjega državnega tekmovanja je bila OŠ Sostro, Ljubljana.

Udeležilo se ga je 17 učencev naše šole od 5. do 9. razreda, in sicer enajst učencev matične šole, dva učenca PŠ Višnja Gora, trije učenci PŠ Zagradec in en učenec PŠ Ambrus. Osvojili so kar 2 zlati in 10 srebrnih Vegovih priznanj.

ZLATO VEGOVO PRIZNANJE sta osvojila:

5. razred, matična šola:

JAN KOREN (mentorica Ingrid Boljka Štaudohar)

6. razred, **PŠ Zagradec**:

NEJC KOSELJ, **6. razred**, (mentorica Dragica Šteh)

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE so osvojili:

6. razred:

matična šola: ŽIGA MESTNIK (mentorica L. Medimurec)

JAŠA MEŽEK (mentorica J. Knez)

MIKLAVŽ BITENC (mentorica J. Knez)

7. razred:

matična šola: NEŽA MARINČIČ (mentorica L. Medimurec)

JULIJA GENORIO (mentorica M. Pirman)

PŠ Višnja Gora: KLARA KOČMUR (mentorica B. Pavovec)

8. razred:

matična šola: MIHA PERPAR (mentorica J. Knez)

ZOJA PETEH (mentorica M. Pirman)

MILICA SEKULIĆ (mentorica L. Medimurec)

PŠ Zagradec: EMA VRABIČ (mentorica D. Strah)

Avtor ilustracije: David Maver, 1. Z

Diamantni Kenguru je letošnje leto dosegel učenec ŽAN ERJAVEC iz 9. a (to priznanje prejme učenec, ki vseh 9 let doseže bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz matematike).

Vsem dobitnikom priznanj čestitamo in želimo še veliko matematičnega veselja.

Aktiv matematike

UČENCI LITERARNEGA KLUBA SO POHAJKOVALI PO SVETU MEDIJEV

V petek, 6. aprila 2018, smo se učenci izbirnega predmeta literarni klub odpravili na nacionalno televizijo, kjer nas je sprejela gospa Jelka Ribarič Grabljevec, urednica oddaj otroškega in mladinskega programa RTV Slovenija.

Najprej smo si ogledali prostore, v katerih shranjujejo oblačila. Ugotovili smo, da že vnaprej določijo, kateri kos oblačila bo igralec v določeni oddaji nosil.

Učenci PŠ Zagradec pred RTV Slovenija

V skladiščih moških in ženskih oblačil, ki so bila polna raznoraznih kosov oblačil, smo videli tudi veliko pokrival in obutve. Marsikateri kos oblačila je bil uporabljen tudi v katerem izmed posnetih slovenskih filmov, med drugim tudi v filmu o Francetu Prešernu.

Sledil je ogled studia, v katerem snemajo oddajo »Kdo bi vedel« in oddajo »Obzorja duha«.

Pokazali so nam tudi skladišče, v katerem so shranjene scene ostalih oddaj, ki jih snemajo na RTV Slovenija.

Pot nas je nato vodila do Uredništva otroškega programa, v katerem so se že pripravljali na snemanje petkove oddaje Infodrom.

Jo, koliko oblek?!

Skupinska fotografija z voditeljico oddaje Obzorja duha

Prijazna in zgovorna voditeljica Tina nam je razložila, kako nastane oddaja Infodrom in nas vprašala, katere teme nas zanimajo.

Režijska soba

Tina, voditeljica Infodroma

Nato smo se odpravili še v režijo in v studio, v katerem smo si ogledali snemanje napovednika za oddajo. Ugotovili smo, da je delo TV-napovedovalca zelo naporno, saj mora svoje besedilo brezhibno prebrati, sicer režiser zahteva ponovitev snemanja.

Ob koncu napovednika smo se v kadru pojavili tudi mi. Povedali smo, od kod prihajamo in vsem gledalcem zaželeli bučen: »Adijo«.

Sladoled na Prešernovem trgu nam je zelo teknil!

Pot nas je nato vodila na Radio Slovenija, kjer nas je že čakala novinarka Špela Šebenik. Odpeljala nas je v radijski arhiv, v katerem so shranjeni številni magnetofonski posnetki različnih radijskih oddaj in skladb. Izvedeli smo, da se je pred leti na radiu vse posnelo na trakove, ki so jih danes zamenjali računalniki.

Novinarska Špela Šebenik nam je predstavila delo radijskega novinarja.

Delo radijskih urednikov in povezovalcev programa je bilo v preteklosti zelo naporno, ker so se trakovi s posnetki pogosto odvijali.

Sledil je še ogled studia Vala 202 in prostorov prvega programa Radia Slovenija. Med potjo po radijski hiši smo videli tudi pevca Tuliya Furlaniča in dirigenta Patrika Grebla, s katerima sta se naši učiteljici fotografirali.

Na koncu smo se še sprehodili po podzemnem hodniku, ki povezuje radijsko in televizijsko hišo. Tam smo si lahko ogledali razstavo starih radijskih aparatov.

Sledil je še kratek sprehod po Ljubljani, kjer smo si privoščili sladoled, in ogled filma »Ne z mojo hčerko« v Koloseju. Tam smo poskrbeli tudi za naše lačne želodčke.

Dan je bil naporen, a poln presenečenj. Izvedeli smo, da je delo na radiu in televiziji zelo odgovorno in naporno, vendar zanimivo.

Studio Vala 202

Učiteljica Vesna Zimic Gluvić s pevcem Tuliem Furlaničem

**Pripravili: učenci izbirnega predmeta literarni klub.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

NAŠI RAZREDI SE PREDSTAVLJAJO

6.aZ se predstavi ...

V našem razredu je 17 učencev (4 dekleta: Natalija, Ana, Maja in Karin) ter 13 fantov (Tone, Mark, Nejc, Gal, Kristjan, Gašper, Jakob, David, Jan P., Črt, Jan R., Luka in Jan Z.).

Radi se zabavamo in hodimo v šolo, čeprav včasih pozabimo domače naloge. Radi gledamo smešnice in dokumentarne filme ter poslušamo glasbo. Obožujemo Avicii. Smo športni razred. Najraje igramo nogomet, rokomet in odbojko.

Z nami vam ne bo nikoli dolgčas, saj smo zelo živahen razred.

Na kaj vas spominja ta kamenček, ki smo ga našli na izviru reke Temenice?

**Zapisali: učenci 6. aZ.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

6. bZ se predstavi ...

Najprej abeceda, čista beda.
Matija včasih led razbija.
Tu imamo Nika, ki kroti bika,
saj mu tako ali tako zmanjkuje kisika.

Tu je Mark, ki gre pogosto v park.
Pa še David, ki ima odličen vid.
Pa še tisti ta veliki Timo, ki je včasih
čist mimo.

Pa še eden Žgajnar Jakob,
ta ima veliko podob in velikih zob.
Pa še Peter, ki je hiter kot veter.
Tudi naš skakalec Gal, ta se okoli punc
navija kot šal.

Zdaj pa je prispel še Rok,
ki hodi naokrog
pa še Tilen, če se mu da, je tudi storilen.

Prišel je tisti Toni,
ki je srčkan kakor poni.
Pa še Nejc, ja, tisti karatejc.

Zdaj pa še nekaj deklet,
lepih za umret.
Najprej Jerneja, ta, vitka kot veja.
Nato še Tara, tiha kot omara.

Potem pa Vanja, ki podnevi veliko sanja.
Na koncu pa še jaz, Inja. Nisem kakor pinja.

Da ne pozabim – Čandrika,
ki se ne bo preimenovala v na primer Pandrika.

Avtor ilustracije: Matic Maver, 1. Z

Avtorica pesmi: Inja Amon, 6. bZ
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

7. Z se predstavi ...

Uvodne besede našega predsednika: »Predstaviti se moramo.« *Žan Zavodnik*

Podpredsednik razreda je aktivist za enotnost: »Ne gremo narazen!« *Mark Zore*

7. Z sestavlja 28 posameznikov – 15 učenk in 13 učencev ter razredničarka Dragica Šteh. Radi se udeležujemo različnih dejavnosti, kulturnih, športnih, naravoslovnih in tehničnih dni. Še posebej zato, ker se takrat lahko še bolj povežemo in ustvarjamo prijateljske vezi.

Nekateri so mnenja, da se nas da opisati le s tremi besedami, nekateri pa smo nasprotnega mnenja, saj smo sladki, simpatični, zanimivi, ljubeznivi, prijateljski, povezani, prijetni in zabavni, radi se smejimo in hecamo ter smo težko tihi. Če pride do spora, skušamo najti pošteno in pravilno rešitev.

Smo prijatelji z veliko skupnimi cilji, eden od njih je tudi postati najboljši razred vse do devetega razreda na PŠ Zagradec.

Učenci 7. Z

Zapisali: učenci 7. Z.

8. aZ se predstavi ...

Mi smo »ajevci« ali tudi »ta pridni«. Smo-20 članski razred in v našem razredu so učenci s Krke in Zagradca. Vse skupaj je 10 punc. To so: Ema, Neja, Maja, Zoja, Neža, Leja, Tjaša, Danica, Nadja in Alja in 10 fantov: Žiga B., Blaž, Urban, Ervin, Matjevž, Nil, Žiga Z., Peter, Jan in Luka. Naša razredničarka je Darja Strah, učiteljica matematike.

Smo zelo povezan razred, punce se dobro razumemo s fanti in fantje z nami. Med seboj si zelo pomagamo in se podpiramo. Seveda pa so v našem razredu tudi kakšni slabi dnevi, ko si gremo vsi na živce in se kar ne moremo gledati. To je po navadi pred kakšnim testom, ko smo vsi živčni in se sprašujemo, kaj je to in kaj je ono, ampak vseeno zdržimo.J

Smo nekako zelo nadarjen razred. Imamo veliko glasbenikov, odličnjakov, dobrih šaljivcev, športnikov in še in še. Fantje poskrbijo za dobro vzdušje. Nasmejijo nas z dobrimi šalami, nekateri pa tudi kdaj zaigrajo na harmoniko. Nikoli ne manjka veselja, ko gremo na izlet. Punce pa smo bolj za poslušanje in smeh J.

Takole smo se zabavali v Atlantisu ...

V Atlantisu smo maksimalno uživali!!!

Zapisali: učenci 8. aZ.

8. bZ se predstavi ...

8. bZ sestavlja 19 učencev oz. kot si sami radi pravimo, 19 'bkou'. Naš razrednik je g. Bogdan Vrhovec.

Smo eden najbolj prijateljskih in zmešanih razredov, kar jih je mogoče srečati (seveda je to mišljeno na dober način.) Pred obiskom našega razreda vas prijazno opozarjam; ko boste vstopili, se zna zgoditi, da nazaj ne pridete več normalni. Pri nas boste namreč slišali marsikaj. Od tega, kako je Anjini babici eksplodirala kokoš, zakaj in kako Anej »ruva« travo, doživeli pa boste lahko celo Gregorjevo slavnostno praznjenje torbe, v kateri se RES najde marsikaj.

Ena boljših strani našega razreda je tudi ta, da pri nas nikoli ne pogrešamo hrane. Skoraj vedno jo ima kdo s sabo, pa najsi bo to čokolada ali jabolko, skoraj vedno nekaj jemo. Lačni najstniki, pač.

Pogosto se tudi nasmejimo, predvsem v šoli v naravi. Za tamkajšnjo zabavo in smeh vedno poskrbi moški del razreda, ki ima zadnje čase navado, da se preobleče v dekleta. Seveda jim pri tem me prav rade pomagamo in jim posodimo kakšno šminko ali majčko.

Smo pa tudi zelo 'glasbeno nadarjeni'. Radi zapojemo ob pesmi »The Coconut nut« ali »Barbie girl«, ampak ob teh trenutkih je najbolje, da se čimbolj oddaljite od nas, predvsem, če imate namen obdržati dober sluh.

Čeprav nimamo najboljših ocen, pa se, kot vidite, zelo pogosto nasmejimo in ravno zaradi tega bi večina od nas dala marsikaj, da bi le lahko ostala v tem razredu.

Žiga Marc, 1. Z

Zapisali: učenci 8. bZ.

Naš 9. razred leta 2018

Zabredli smo že v razne teme
in pa tudi že v probleme.
V glavnem odpiral razne smo debate,
švical' tudi že v copate.

Tresle so se noge, roke,
nepripravljen b'li na šoke.
Tisti, z veliko znanja, šli so tudi na tekmovanja.
Natančno si naredili plane,
Razmišljali, koliko nam še ostane.

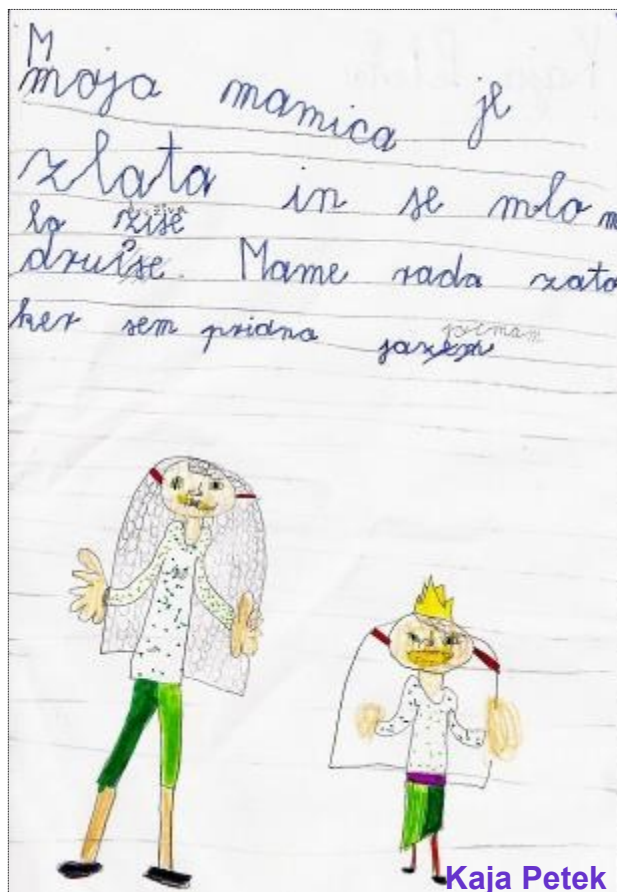
Na koncu pa čisto smo že obupal'
posedli se in tiho upal',
da oddelamo še tole leto,
število ur je bilo prešteto.
Razlage bile so, kakor treba,
odnesli nekaj smo od tega.
Povedat že na pamet znamo,
osnova – nekaj pa je imamo.

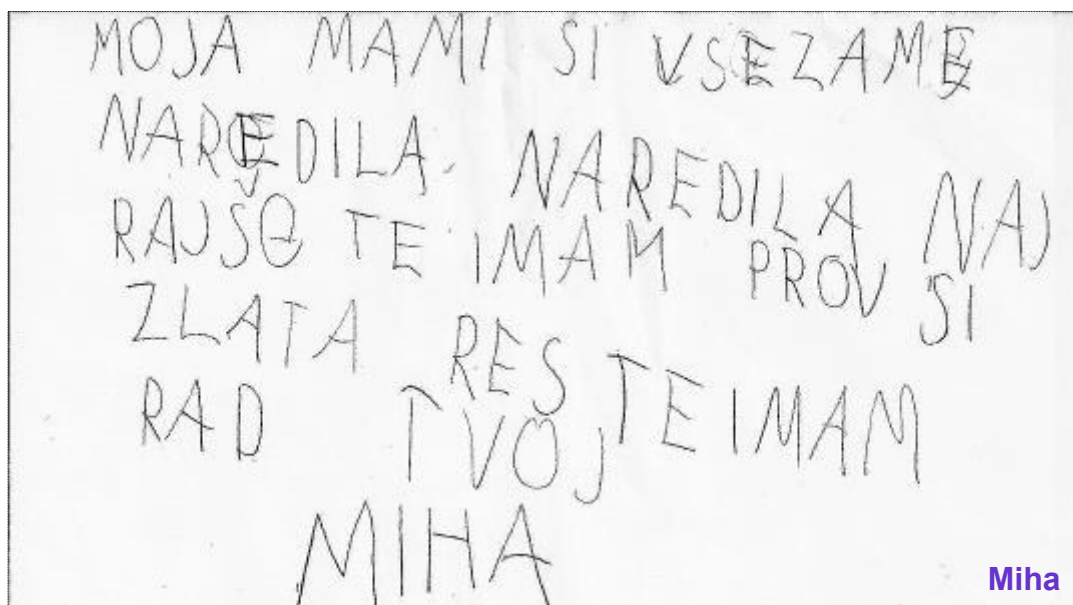
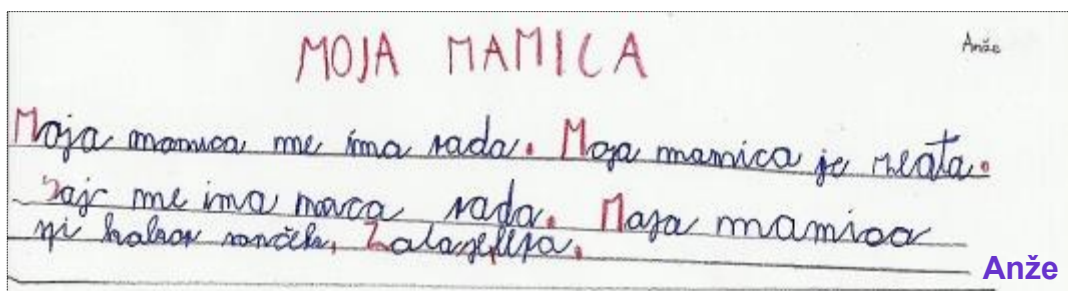
Avtorici pesmi: Sendi, Lara in Nika, 9. Z

Naši učenci o ...

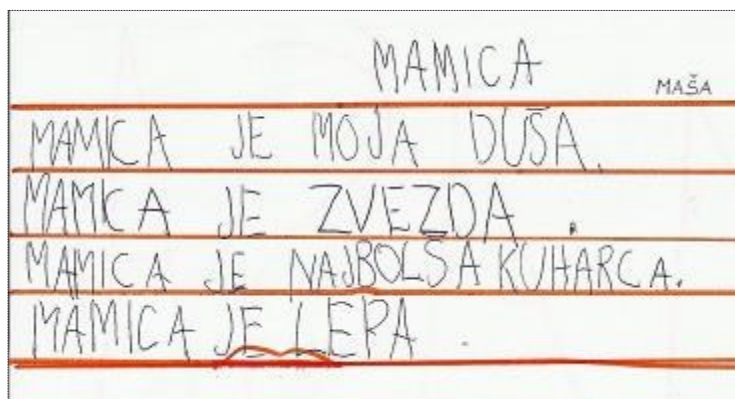
MAMICO IMAM RAD/-A, KER ...

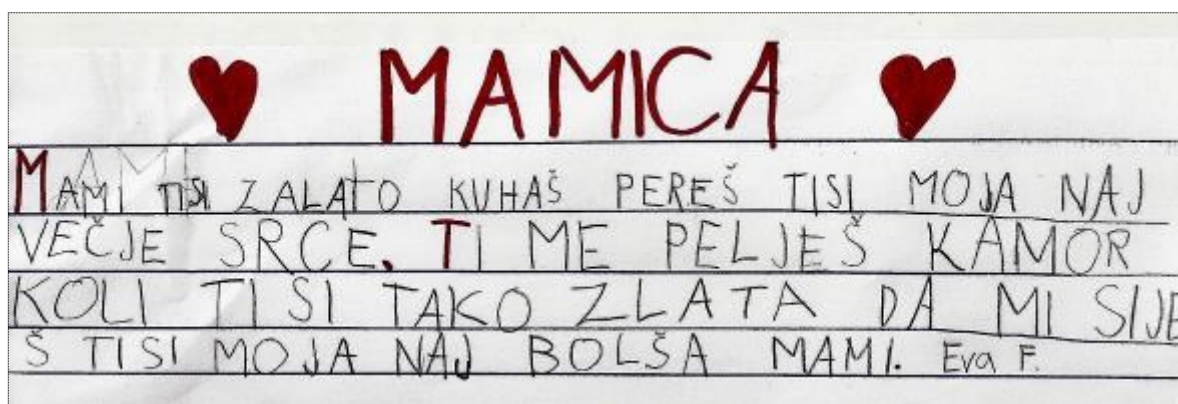
MAMICO IMAM RAD/-A, KER ...

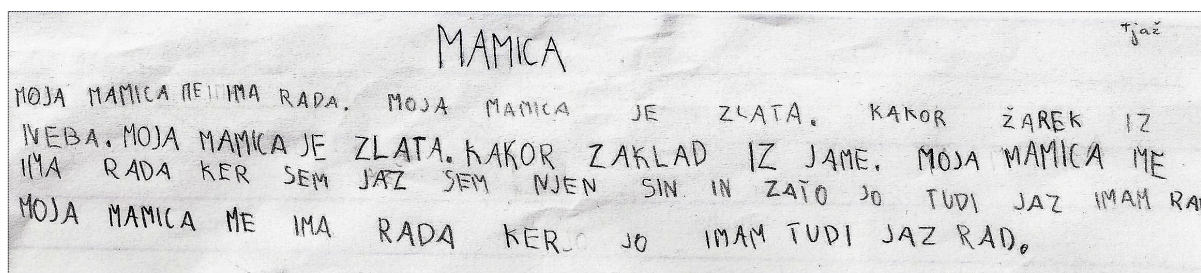
MAMICO IMAM RAD/-A, KER ...

Maša, 2. Z

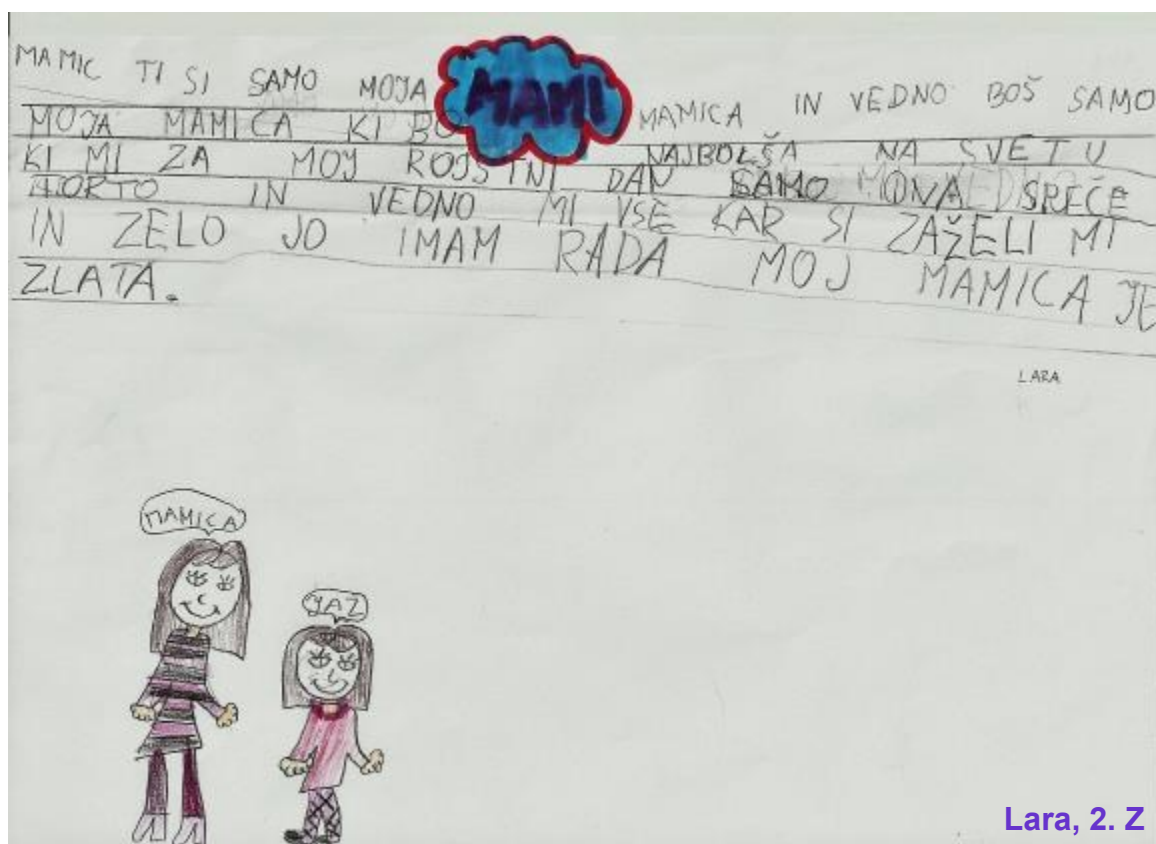

Eva F., 2. Z

Tjaž, 2. Z

MAMICO IMAM RAD/-A, KER ...

ZA MAMICE IN OČIJE ...

Ljubezen mame in očeta je najlepše, kar se ti lahko zgodi. **(Urh Blatnik, 5. Z)**

Mama, mama, mamica, nežna in ljubeča, ti si moja dušica, čarobna in drhteča. **(Julija Ferlin, 5. Z)**

Ti si najboljša mami na svetu in tudi najboljša žena očetu.
Ni važno, koliko si stara, še vedno Tevž si zaklicala.
Ti očetu bereš misli, da mu dnevi niso kisli. **(Tevž Blatnik, 5. Z)**

Mama, ti si kot roža cvetoča, dobrega srca, ti me vedno potolažiš, ko sem užaljena.
Vedno te bom imela rada iz vsega srca. **(Nina Urh, 5. Z)**

Moja mama kdaj je vesela, včasih najraje bi kar poletela.
Četudi kdaj se razjezi, še vedno moja mami si! **(David Prašnikar, 5. Z)**

Mama je ena sama, ki rada me ima, mi pomaga in z mano se igra. **(Urban Sadar, 5. Z)**

Mama je kakor sonce, ki rada me ima. **(Matic Košak, 5. Z)**

Moja mama skrbi za nas, otroke. Pere, kuha in pospravlja. Mama mi pomaga pri ocnah. **(Erik K. Blatnik)**

Mama je edina, ena sama, je moja mama. **(Žan Teme)**

Draga moja mama!
Srce ti že žari, kot žarek, ki posije, vse se otopli. **(Maša Zupančič, 5. Z)**

Nežna, čuteča, prijazna in mila, vedno do mene si bila, morda moja ljubezen boš začutila, ki zate obilno vre iz srca. **(Nastja Blatnik, 5. Z)**

Draga moja zlata mama, ti si seme moje sreče.
Tvoj nasmeh je, kakor si, ki srce mi otopli. **(Maruša, 5. Z)**

Mama, kot sonce si,
ki posiješ mi.
Ko nasmehneš se,
vse se razsvetli.
Sonce moje, ljubeče sij. **(Larisa Zupančič, 5. Z)**

Pripravila: Slavka Nahtigal, prof.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

O VREDNOTAH ...

V življenju je pomembno, da zdravje ti pot krasi,
v življenju je pomembno, da znaš občudovati druge ljudi.

V življenju je pomembno, da nikoli ne obupaš,
v življenju je pomembno, da imaš pogum in da zaupaš.

V življenju se prekrizajo poti, pomembno, da v tebi se čut prebudi.
V življenju je upanje zelo veliko, v življenju marsikaj ostane skrito.

Ponoviti ne boš mogel ničesar, zato v življenju so pomembni spomini,
družina in prijatelji, predvsem pa ti z njimi.

V življenju je pomembna ljubezen,
v življenju je pomembno ostati nežen.

V življenju je pomembno pomagati,
v življenju je pomembno stati.

V življenju je treba potrpeti, ugajati,
predvsem pa si ga želeči.

Sendi Zupančič 9. Z

Moja vrednota je motokros, ker imam zelo rad motorje. V Sloveniji sta najboljša motokrosista Tim Gajser (243) in Luka Kutnar (804). Tim Gajser je svetovni prvak v motokrosu, Luka Kutnar pa državni prvak v motokrosu. Tim Gajser vozi motor znamke HONDA, Luka Kutnar pa KTM.

Meni se zdi najboljši motokrosist Luka Kutnar, najboljša znamka motorja pa mi je KTM.

Upam, da bom kdaj tudi jaz imel motor KTM in da bom postal uspešen motokrosist.

Luka Trček 6. aZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. aZ

V življenju mi veliko pomeni ...

Zame beseda vrednota veliko pomeni. Moje najpomembnejše vrednote so družina, prijateljstvo, ljubezen, vera in veliko več ...

Družina je nekaj zelo pomembnega. Če nimaš družine, nimaš ničesar. Tudi, če se kdaj pa kdaj skregaš oz. sporečeš s svojimi bližnjimi, imaš občutek, da si naenkrat izgubil vse, saj v tebi nastanejo tišina, praznina in samota, česar se »bojiš«.

Velikokrat smo predvsem najstniki »precej zateženi«, zato se pogosto skregamo s starši. Kljub temu, da jih imamo radi, vedno rečemo, da nam gredo na živce ...

Če imaš prijetno družino, imaš vse. Veliko je ljudi, ki v družini trpijo zaradi nasilja ali »slabega vzdušja«, zato če tega ne trpiš, le pomisli, kaj imaš in da če si »tečen«, imaš kljub temu srečo, saj imaš družino, ki ji lahko zaupaš in nisi deležen nasilja kot veliko drugih.

Besedo prijateljstvo vsi vedno zelo zlahka izgovorijo, saj nihče ne ve dobro, kaj ta beseda v praksi pomeni. Vsi vedno zlahka nekemu znancu rečemo prijatelj, vendar pomisli ... Je res tvoj prijatelj? Je oseba, ki ji lahko zaupaš vse, ki ti vedno stoji ob strani, ki je s teboj v dobrem in slabem, ki te ne bo nikoli izdala, ki te ne pokliče le, ko te rabi ... Ob misli na to je žalostno, kaj sem včasih imenovala prijatelj, vendar ni vse tako temačno, dokler ne ugotoviš, da imaš ob sebi res tistega pravega prijatelja.

To, da imam ob sebi pravega prijatelja, mi nariše nasmeš na obraz, saj je prijatelj oseba, ki me nikoli ne pusti na cedilu, kot vsi drugi. To je oseba, pri kateri nimam nikoli občutka ali dvoma v to, da ji ne pomenim veliko; to je oseba, ki me ima rada takšno, kakršna sem.

Ljubezen je beseda, ki je del našega kratkega življenja. Besed "ljubim te" ne moreš izgovoriti z mirno dušo in brez bolečine v srcu, če tega ne misliš resno, saj je v teh dveh besedah toliko skritega, da človek ne more verjeti. Začnem lahko kar pri tem, da se, podobno kot pri prijateljstvu, ljudje nikoli ne vprašajo, ali to zares čutijo. Sicer pa besedo ljubezen lahko razdelimo na več različnih načinov: lahko je ljubezen do glasbe, ljubezen do živali, ljubezen do bližnje osebe ipd.

Ljubezen do glasbe je ljubezen, ki ti je nihče ne more vzeti, saj je to nekaj, kar te potolaži v slabih dneh, v dneh, ko si jezen, še bolj pa te dvigne v dneh, ko si dobre volje in celo v dneh, ko ti gre vse narobe.

Eva Nose, 1. Z

Nadaljevala bom z ljubeznijo do živali. Veliko je ljudi, ki imajo zelo radi živali. Jaz osebno jih imam rada, vendar vseeno nisem tako velika ljubiteljica živali. Ljudje se z njimi tolažijo v slabih dneh, saj so živali odlični poslušalci.

Ljubezen do bližnjega je zelo "zapletena". Ljudje, najbolj pa najstniki, so vedno zaljubljeni med seboj in ko se kar naenkrat fant spomni, da ima rad punco, v tednu dni postaneta par. To ni ljubezen, to je le neka zaljubljenost ali zmeda, ki je sami ne znajo razjasniti. Ko se potem po vsej verjetnosti zelo kmalu nekaj zalomi, pa se joka in stoka zaradi tega in si še sebi želi narediti kaj. To je zato, ker oseba ne ve, kaj si želi v življenju in česa si resnično želi. Če misliš, da si res zaljubljen, se tudi zares vprašaj, ali si. Potem svojih odločitev nikar ne obžaluj.

Zelo pomembna pa mi je še ena vrednota, ki je še nisem omenila. To je VERA. To vrednoto resnično poznam, občutim in je vrednota, ki jo razumejo le redki.

Tjaša Maver, 9. Z

Življenje je polno vrednot. Nekateri prepoznajo le nekaj običajnih vrednot, kot so mir, družina ipd., drugi pa najdejo vrednoto že v najmanjših stvareh, kot je lepa pisava, dolgi nohti, urejenost sobe. Vsakemu posamezniku neka stvar drugače pomeni.

Meni je zelo pomembno to, da imam dokaj normalno družino, saj brez nje ne bi bila

to, kar sem danes. Cenim to, da imam lahko velikega, lepega psa, da lahko plešem. Veliko ljudi v plesu ne vidi nič drugega kot pa brezpomensko gibanje in zapravljanje časa. Veliko ljudi ima drugačno mnenje. Ples je umetnost, preko plesa lahko izražaš svoja čustva.

Vrednoto najdem tudi v urejeni postelji, modrem kemiku, ki dejansko deluje, v glavniku, ki ne potrga večino zavozlanih las ipd.

Mislim, da je dobro, če najdeš srečo v majhnih stvareh in ne samo v velikih, saj to pomeni, da ceniš stvari in jih ne zaničuješ, kot to nekateri počnejo iz dneva v dan.

Avtorica zapisa: Karin Janežič, 9. Z
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. aZ

V življenju mi veliko pomeni ...

Življenje je dar, ki ga veliko ljudi ne ceni dovolj. Polno je vzponov in padcev. Nudi nam veliko veselja, sreče, ljubezni, ampak tudi nekaj nesreče, žalosti ...

Življenje moramo živeti. Na kratko to pomeni, da se zavedaš, čemu si na Zemlji, mu slediš in sodeluješ.

Zaživeti svoje življenje pomeni ponovno odkriti svoja prepričanja – delati stvari, ki si jih resnično želiš početi.

Poznamo različne vrednote življenja. Mednje spadajo odpuščanje, poštenost, ljubezen, spoštovanje življenja. Naše vrednote vplivajo na naše vedenje, na naše odnose z drugimi, na vzgojo otrok.

Nekaj najpomembnejših vrednot:
PRIJATELJSTVO – moramo ga ceniti. Daje nam energijo za življenje.

LJUBEZEN – brez ljubezni ne bi bilo življenja.

DRUŽINA – je ena najpomembnejših vrednot življenja. Žal je nimajo vsi.

Pomembno je, da življenje in njegove vrednote cenimo, saj je življenje samo eno.

Patricija Zaman, 9. Z

V življenju mi veliko pomenita družina in dom. V družini pa mi veliko pomeni ljubezen. S člani družine moram biti v dobrih odnosih, živeti moramo v ljubezni. Gotovo se vsi počutimo najboljše takrat, ko smo ljubljene in ko je ob nas nekdo, ki nas ima zares rad.

Vsakdo je vesel, če ima streho nad glavo. Če tam živimo z družino in če tam ostaneš za vedno ter ti je tam prijetno, lahko takrat temu rečeš dom.

Črt Peterlin Šimec, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni družina. Zaradi družine sem tak, kakršen sem, in vseč sem si tak, kakršen sem,

V naši družini smo štirje družinski člani, jaz, Mark, moj brat Žan, moja mami Tatjana in moj ati Mitja. Imamo tudi dva mačka, in to sta Blackey in Johny Cash. V družini se imamo vsi radi. Skupaj vsako leto hodimo plavat in smučat, zato sem mami in atiju zelo hvaležen. Svojo družino imam najraje na svetu, ker me vedno razume.

Mark Hren, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni ...

V življenju mi veliko pomeni vrednota, ki jo imajo vsi. To je moja družina, ki mi pomeni vse na svetu, saj me vedno podpira, spoštuje in pomaga.

Nekateri pa nimajo take sreče in so zapuščeni, osamljeni in brez ljubezni. Jaz pa imam srečo, ker mi družina nudi zatočišče, ljubezen, podporo in prijateljstvo. Veliko nas je na svetu, ki nam družina pomeni največ, malo pa jih je, ki jih družina ne zanima.

Te vrednote ne smemo zaničevati, ker jo drugače izgubiš. Ko jo izgubiš, se nikoli ne vrne. Šele potem, ko si sam, veš, da si naredil veliko napako in šele takrat obžaluješ, da nisi z njo.

V družini imaš podporo, ki je nikoli ne zavrneš, prijatelje, ki ti vedno pomagajo. Tisti, ki so brez nje, so zelo, zelo, zelo žalostni.

Ta vrednota mi zato pomeni največ, ker je družina moja duša in moje srce in ne obžalujem, da jo imam.

Avtorica zapisa in ilustracije: Natalija Ferlin, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni ...

V življenju mi veliko pomeni šport, saj se z njim ukvarjam že od malih nog. Tudi v šoli imam najraje šport.

Moj najljubši šport je nogomet. Ko bom velik, bi se rad ukvarjal z nogometom zato, ker nogometaši veliko zaslužijo pa tudi, ker ga je zabavno igrati in se je zabavno ukvarjati s športom nasploh ...

Vsem priporočam, da so bolj aktivni in da se začnejo ukvarjati s katerim koli športom.

Tone Hočevar, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni družina, ker mi pomaga. Prijateljstvo mi veliko pomeni zato, ker se rad pogovarjam. Moja harmonika mi je pri srcu zato, ker bi rad nekoč postal slaven. Stvari, za katere sem v življenju trdo garal, mi veliko pomenijo zato, ker jih nočem izgubiti. Moja zbirka lego kock mi veliko pomeni zato, ker mi je všeč, da jih imam tako veliko.

Gašper Mojškerc, 6. aZ

Prijatelj mi pomeni vse. Lahko mu zaupaš, je zabaven in mu lahko poveš vse. Prijatelja moraš soditi po ljubeznivosti, prijaznosti, radodarnosti, po njegovi notranjosti in ne po njegovi zunanosti.

Prijatelj ni tisti, ki se navzven dela prijaznega, sam pa globoko v sebi ve, da drugim dela slabo. Prijatelj je tisti, ki ve, da si je prislužil tvoje zaupanje in ga tudi spoštuje. Prijatelj ti vedno stoji od strani, v dobrem in od slabem.

Prijatelj ti v slabem trenutku pomaga in ti polepša dan, v dobrem trenutku pa pomaga ohranjati te lepe trenutke. S pravim prijateljem pišeš samo dobre trenutke, če pa že nastane kakšen slab, ga ti dobri zbrišejo.

Karolina Bregar, 7. Z

Bor Peterlin Šimec, 3. Z

V življenju mi veliko pomeni ...

Danes bom pisala o svoji prijateljici. Moji prijateljici je ime Maruša. Stara je 12 let in živi v Brezovem Dolu.

Z Marušo se poznam že zelo dolgo. Lahko bi rekli, da že od malih nog. Skupaj sva bili že kot dojenčici. Ko sva bili še majhni, sva se zelo radi igrali skupaj. Opisala pa jo bom zato, ker jih zaupam vse svoje skrivnosti, ona pa jih ohrani zase in jih ne pove nikomur, kar mi veliko pomeni. Velikokrat mi pomaga, ko jo potrebujem. Kadar sem bolna, mi prinese zvezke in mi pomaga pri učni snovi.

Spominjam se dogodka iz najinega otroštva. Bližal se je pust. Našemili sva se v maskare. Pri tem so nama pomagali starši, potem pa so naju fotografirali. Ko si pogledava to fotografijo, se vsakič nasmejiva do solz.

Zelo sem vesela, ker imam tako dobro prijateljico. Želim pa si, da bova za vedno tako dobri prijateljici.

Prijateljstvo je odnos med osebami, ki niso partnerji, a se med seboj zelo dobro razumejo. Pomagajo ti, ko imaš težave, lahko se zanesesh nanje, kot tudi oni nate.

S prijatelji preživimo veliko lepih trenutkov, ki jih nikoli ne pozabimo. Je pa tudi vrednota, ki je razen družine najpomembnejša v življenju. Zelo se moraš potruditi, da najdeš prave prijatelje, obstajajo pa tudi takšne osebe, ki izkoriščajo druge osebe.

David Poljanec, 6. bZ

Vse lahko zdržiš in prebrodiš, če imaš ob sebi prijatelja, čeprav tudi on ne more storiti drugega, kot reči le besedo ali ti podati roko.

Prijatelj v tvojem življenju je kot kruh in vino, nekaj božanskega. V tvojem življenju je prijatelj največja naložba v vsaki stiski. Pomaga ti, kadar hočeš, in ti vedno stoji ob strani. Vprašaš ga in ti bo odgovoril, poveš mu in bo razumel. V stiski ti bo pomagal po najboljših močeh. Pravi prijatelj ti bo pomagal do uspeha, če mu boš tudi ti.

Mike Longar, 7. Z

V življenju mi veliko pomeni ...

Vsak ima lahko prijatelja. S prijateljem se zabavaš, mu kaj poveš (ali pa z njim kaj zabavnega doživiš), z njim se lahko voziš s kolesom, se kopaš ali se na primer igraš videoigre. Prijatelj je nekaj posebnega, kar imaš v življenju. Prijatelj te varuje in brani. Včasih se tudi kaj zatakne in pride do sporov, ampak se z njim spet hitro pobotaš. Če ga kaj vprašaš, ti bo odgovoril, če si v stiski, te bo razumel in ti bo pomagal, če si žalosten, te bo tolažil. Dober prijatelj bo zate naredil vse.

Peter Furlan, 7. Z

V življenju mi veliko pomeni, da imam družino, ki skrbi zame, mi nudi streho nad glavo, mi omogoča šolanje, da me ima rada in da skrbi, da živim lepo življenje, kakršnega si želim živeti.

Veliko mi pomenijo tudi prijatelji, ki so z mano iskreni, prijazni, in sploh tisti, ki mi stojijo ob strani v dobrih in slabih trenutkih.

Največ pa mi pomenijo živali, ki mi polepšajo vsak dan, me ne pustijo na cedilu ali me razočarajo.

V življenju si najbolj srečen, če ga živiš in greš po svoji poti in ne po poti svojih staršev oz. po navodilih nekoga, ki ti želi življenje »narekovati«.

Vsak človek ima le eno samo življenje in eno samo priložnost. Življenje lahko zagrabiš ali pa ti ga lahko uniči nekdo drug, lahko ga živiš in izkoristiš vsak dan.

Taja Terezija Trček, 9. Z

Avtorica ilustracije: Natalija Ferlin, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni ...

V življenju mi največ pomeni družina.

V svojem življenju si bom vedno zapomnil vse skupne trenutke, ki sem jih lahko preživel z družino. Zame niso družina samo ljudje, s katerimi živiš in si jih poznal od začetka svojega življenja, zame so družina vsi ljudje, s katerimi smo si blizu. Lahko živijo v drugem kraju, meni bodo vedno družina. Družina so vsi, ki te tolažijo, ko jokaš, vsi, ki ti stojijo ob strani, tudi ob najhujših dogodkih, vsi, ki ti pomagajo in te poberejo, ko pa-deš.

Najlepši trenutki so bili, ko smo skupaj sedeli ali stali in gledali čudeže v naši družini. V tem primeru, ko smo učili moji dve nečakinji govoriti in hoditi. Nikoli ne bom pozabil teh trenutkov.

Pričakujem, da bom doživel še veliko takih trenutkov in da bom z družino živel še dolgo in srečno življenje.

Nejc Hrovat, 6. aZ

V življenju mi veliko pomeni zunanja podoba, saj dober videz pusti dober vtis na osebo. Veliko mi pomeni, če zna človek spraviti nesrečnega v smeh. Vse več ljudi se prepira zaradi nepomembnih stvari. Ljudje bi bili veliko bolj srečni, če bi bili složni v pomembnih odločitvah.

Veliko mi pomeni prijateljstvo, saj prijatelji svetujejo in te potolažijo, ko si žalosten. Je pa tudi res, da pride tudi do slabih stvari in razočaranja.

Veliko mi pomeni, da imam tako dobre starše, da mi svetujejo in mi pomagajo, ko mi je hudo.

Avtorica: Lea Gregorič, 9. Z
Avtorica ilustracije: Larisa Zupančič, 5. Z

V življenju mi veliko pomeni ...

Prijateljstvo je stvar, ki jo imaš lahko samo z enim prijateljem. Danes je edina težava teh prijateljstev, da se ne pogovarjamo v živo in se ne družimo.

Vsak ima lahko toliko prijateljev, kolikor jih sam hoče, vendar le v težavi boš našel pravega prijatelja. Tak primer sva jaz in Anja. Velikokrat sva si že pomagali v težavah. Med seboj se toliko pogovarjava, da veva že vse druga o drugi. Starši pravijo, da je, ko telefon zazvoni, na drugi strani Anja. Pravijo pa tudi, da sva neločljivi in tudi malo posebni. Najin najhujši prepir je trajal samo pet minut. Velikokrat sva si tudi pomagali pri spraševanju, vendar tega nisva nikomur povedali.

Jaz vem, da je moja prava prijateljica Anja, saj mi je velikokrat priskočila na pomoč. Zato bi se ji rada iz dna srca zahvalila in ji rekla »Ti si moja prava prijateljica!«

Avtorica: Maruša Hrovat, 7. Z

Po mojem mnenju mora biti prijatelj vedno prijazen, mora te znati nasmejati tudi v najtežjih trenutkih, mora ti prisluhniti, če mu hočeš kaj zaupati, in nanj se vedno lahko zanesesh.

Pravi prijatelj je občudovanja vreden, saj ti ne bi nikoli naredil nič slabega. Pomaga ti prebroditi težke trenutke in z njim se nikoli ne počutiš osamljenega.

Svojo prijateljico sem spoznala že v vrtcu. Bila je zabavna in zelo igriva. Odkar sva se spoznali, sva bili nerazdružljivi in večkrat sva tudi kaj ušpičili. Če pa se je katera od naju znašla v stiski, sva si vedno znali pomagati.

Vesela sem, da je najino prijateljstvo, ki se je začelo v vrtcu, še vedno zelo trdno.

Pravi prijatelj je vreden več kot vse zlato na svetu.

Patricija Kastelic, 7. Z

Avtor ilustracije: Nejc Blatnik, 1. Z

DAN, KI MI BO ZA VEDNO OSTAL V SPOMINU

Slovo od vrtca

Danes vam bom govorila o svojem otroštvu. Spominjam se, ko sem bila stara 3 leta in so me starši poslali v vrtec. Hodila sem v vrtec v Ivančni Gorici. Ko je bil moj prvi dan v vrtcu, sem spoznala veliko novih prijateljev. Ščasoma smo postali zelo dobri prijatelji. Bili pa so tudi žalostni trenutki. Vrtec sem obiskovala 2 leti, potem pa sem še 1 leto obiskovala vrtec v Zagradcu.

Ko sem prišla tja, sem zopet spoznala nove prijatelje. Velikokrat smo se skupaj igrali na igrišču. Tam je bil zelo velik peskovnik, kjer smo se zadrževali večino preživetega časa. Z najboljšo prijateljico Majo sva velikokrat naredili velik peščen grad. Ob tem sva se zelo zabavali in smejali.

Minevali so dnevi in prišel je čas, da gremo otroci v šolo. Tisti dan je bil zame zelo žalosten, saj sem morala v šolo in sem se zavedala, da se ne bomo več mogli tako dolgo igrati, kot smo se v vrtcu, ampak bomo morali posvetiti svoj prosti čas učenju in šoli. Vendar ko bo prišla prva priložnost, se bomo zopet vsi skupaj dobili na igrišču in ponovili tiste prečudovite dneve.

V šoli mi ni bilo tako hudo in sem se tudi tam zabavala, čeprav sem morala zelo zbrano poslušati učiteljico. Čeprav sem morala takrat oditi v šolo, se bom še velikokrat spomnila trenutkov, ko smo se na igrišču vrtca zelo zabavali.

Anja Miklič, 7. Z

Dobila sem mačko

To je bil ta dan. Bila sem v drugem razredu in stara sedem let. Želela sem si mucko. Nekega dne je oči prišel domov in me vprašal, ali bi črno-belo ali sivo muco. Počutila sem se kot nova.

Naslednji dan smo se odpeljali v Podbukovje. Še prej smo vzeli kletko, ki mi jo je prinesla babica. Peljali smo se in peljali, nato smo bili tam. Prijazna gospa je odprla vrata svoje hiše poleg kozolca in nas pozdravila. Prijazno smo jo vprašali, če še ima mucko. Gospa je odgovorila, da jo ima. V skodelico je natresla brikete in priteklo so tri mucke. Prva je bila mamica. Imela je črno dlako in rumene oči. Potem sta pritekla še mladička. Prvi je bil črno-bel, drugi pa siv. Črno-beli mucek je bil samček, siva muca pa samička. Želela sem si oba, ampak izbrati sem morala samo enega. Še nekaj časa sem izbirala, potem sem izbrala sivo mucko. Imela je rumene oči, belo liso na trebuščku in belo liso na vratu. Med vožnjo sem ji izbrala ime. Poimenovala sem jo Puhica. Celo pot je mijavkala in ko smo prišli domov, smo v kletki našli kakec. Nataknila sem ji rdečo ovratnico in se tako začela igrati z njo. Dala sem ji hrano.

Med poletnimi počitnicami se ves čas sem se igrala z njo. Oči jo je tudi peljal cepit in sterilizirat.

Zdaj je Puhica stara že štiri leta in še zmeraj se igra. Včasih jo pokličem tudi Puhi in vedno pride.

Sedmošolka

Mojih najsrečnejših deset dni

Pred enim letom smo se odločili, da bomo deset dni v poletju 2017 preživali na kakšnem toplem otoku. Odločili smo se, da gremo na otok Madeira.

Madeira je otok blizu Afrike. Premer otoka je okoli 50 km. Geografsko gledano je del Afrike, politično gledano pa je del Portugalske. Madeira je republika. Poraščena je večinoma s tropskim pragozdom. Na obdelovalnih površinah gojijo banane in vinsko trto. Imajo do približno 2 km visoke gore. Imajo tudi največji drugi klif in najdaljši tobogan na svetu.

25. junija 2017 smo se pripeljali do ljubljanskega letališča. Ko smo dobili letalske karte in oddali prtljago, smo čakali na letalo. Okoli devete ure zjutraj smo se vkrcali na letalo. Letalo se je počasi peljalo po letališču, nato pa je začelo pospeševati, nazadnje pa je vzletelo.

Prvič v svojem življenju sem lahko opazoval Zemljino površino iz zraka. Zdelo se mi je zelo razburljivo.

Nejc Koselj, 6. bZ

Ko sem dobil vredno stvar

Pisal bom o tem, kako sem dobil pravo vredno stvar, in sicer telico. Takrat mi je bilo devet let, ko me je dedi vprašal, če bi rad imel njegovo telico. Najprej sem že mislil, da se šali, a mislil je resno.

Tako sem moral vprašati mamo in očeta, če jo lahko imam, a bile so samo obljube. Tako sem čakal kar nekaj časa.

Čez tri tedne pa me je dedek prišel iskat po šoli. Rekel mi je: »No, pojdi se preobleč, da greva.« Bil sem zelo vesel. Preoblekel sem se in odšla sva. Tako sva se vozila kakšnih deset minut in sva prišla do cilja. Tam naju je čakal lastnik telice, dedijev bratranec. Nato sem se samo presedel v drug avtomobil in odšla sva po prikolico, s katero smo odpeljali mojo telico. Nato sva se vrnila k dedijevemu bratrancu in akcija se je začela.

Ko smo telico hoteli spraviti v prikolico, se je zelo upirala. Povrh vsega je poleg hiše bila še njena mama in ostale krave.

Čez nekaj časa smo jo le spravili v prikolico. Vso nejevoljno smo jo pripeljali domov, in jo odvlekli do njenega mesta ter jo privezali. Ves srečen sem jo gledal. Bil sem zelo vesel.

Matija Kastelic, 6. bZ

Dobil sem mačko

Doma smo imeli mlado mačko. Ko smo se nekega dne igrali pred hišo, ji je mlad fant s kros motorjem zapeljal čez trebuh. Mačka je poginila.

Bili smo zelo žalostni, zato smo takoj začeli iskati novo mačko. Iskali smo po spletu. Ko smo poklicali lastnika mačke, je ta žalostno povedal, da je njegovo mačko povozil tovornjak. Zato smo iskali naprej.

Ko smo zopet našli mačko, smo kontaktirali njeno lastnico, ki je povedala, da živi v Mariboru. Ker je bilo do Maribora predaleč, smo se odločili, da mačk ne bomo več imeli. Takrat smo od prijateljev dobili psa Rekso. Kmalu zatem je prijatelj Lovro poklical, da imajo mlade mucke in da tudi mi lahko dobimo eno.

Kmalu za psom smo dobili tudi mačko, ki je bele, sive in črne barve, zato smo ji dali ime Tigr. Tigr najraje lovi ptiče in jih nosi v garažo. Zato imamo v garaži kar naprej veliko perja.

Mark Glavič, 7. Z

Dobila sem psa

Že odkar pomnim, smo želeli imeti psa. Imeli smo že psa po imenu Kal, ki je pojedel podganji strup in poginil. Potem smo dobili novega psa po imenu Bučko, ki nam je ušel in nihče ni vedel, zakaj.

Nato pa se je oče domislil odlične ideje. Začeli smo se pogovarjati. Usedli smo se za mizo in oče je rekel, da bi bilo dobro, da bi kupili psa. Mami se je strinjala in sestra tudi, jaz pa sem premišljevala. V mislih sem si že ustvarjala trenutke z novim psom. Rekla sem, da se tudi jaz strinjam.

Šli smo po psa in imeli izbiro med psičko in psom. Soglasno smo izbrali psičko in ji dali ime Kala, da bi se ob tem spomnili na ljubeznivega in dobrosrčnega prvega psa po imenu Kal.

Na začetku je bila Kala zelo majhna in oboževala je zimo in sneg, saj je bernadinka. Z veseljem je skakala po snegu. Prvega snežaka nam je sicer podrla oz. prevrnila, vendar smo naredili novega.

Kala je rasla in rasla. Vsi jo imamo radi in z veseljem jo peljemo na sprehode. Tudi zdaj smo vedno veseli, ko jo vidimo skakati po snegu in srečni, da jo imamo.

Tako se zaključí moj doživljajski spis, vendar moja sreča se še ne konča.

Jerneja Bregar, 6. bZ

INTERVJUVALI SMO ...

INTERVJU Z OSEBNO TRENERKO SAŠO STOPAR

Živimo v stoletju, ko se veliko ljudi spopada s preveliko telesno težo, ki je v veliki meri posledica nezdravega prehranjevanja in premajhne telesne aktivnosti.

V zadnjem času lahko na naših TV-zaslonih spremljamo tudi številne resničnostne šove, med katerimi je tudi »The biggest loser Slovenija«, na katerem si tekmovalci mrzlično prizadevajo shujšati in si s pomočjo osebnih trenerjev prisvojiti glavno denarno nagrado.

Ker nas je zanimalo, kakšno je pravzaprav delo osebnega trenerja, smo v torek, 22. oktobra 2017, na našo šolo povabili pravo osebo trenerko, gospo Sašo Stopar, solastnico V.I.P. centra v Ivančni Gorici. Naš intervju je potekal kar med samo vadbo, med katero je naša sogovornica poskrbela, da smo si dodobra razmigali naša telesa in um.

Vedno nasmejana Saša Stopar

Kaj ste po izobrazbi?

Po izobrazbi sem fizioterapevtka.

Kje ste se šolali?

Zaključila sem Srednjo zdravstveno šolo v Ljubljani. Po končanem študiju fizioterapije sem obiskovala dvoletni tečaj McKenzie terapije.

S čim se preživljate?

Trenutno sem inštruktor vodenih vadb pilatesa in osebna trenerka v studiu V.I.P. v Ivančni Gorici.

Koliko let ste že osebna trenerka?

Osebna trenerka sem štiri leta.

Kdaj ste v sebi začutili željo po tem poklicu?

Že od nekdaj me je zelo zanimal zdrav način življenja in sem rada usmerjala druge ljudi v šport.

Ste se v otroških letih aktivno ukvarjali s kakšnim športom?

Ko sem bila v osnovni šoli, sem bila dobra šprinterka na kratke proge.

Ali Vas je družina podpirala pri vaši odločitvi za tovrsten poklic?

Tudi ostali člani moje družine se radi ukvarjajo s športom. Moj brat Simon, s katerim sva solastnika studia V.I.P., je svetovni rekorder v dviganju uteži. Ima 82 kilogramov, vendar s posebno tehniko dvigne utež, ki je težka kar 300 kilogramov.

S čim bi se ukvarjali, če ne bi bili zaposleni v tej službi?

Če ne bi bila v tej službi, bi se zagotovo ukvarjala z zdravstveno rehabilitacijo.

Na kaj ste najbolj ponosni kot osebna trenerka?

Najbolj sem ponosna na dobre rezultate svojih strank. Ena izmed mojih varovank je z mojo pomočjo v enem letu in dveh mesecih izgubila kar 42 kilogramov, kar zagotovo ni mačji kašelj.

Naša sogovornica Saša nam je prikazala pravilen postopek dvigovanja uteži.

Delo osebnega trenerja je precej odgovorno. Kaj mora vedeti osebni trener pred pričetkom dela z novo stranko?

Kot osebna trenerka moram veliko vedeti o sestavi mišic in kosti v telesu, zagotovo pa je najpomembnejše poznavanje življenjskega stila stranke (kako se stranka prehranjuje, giba, kakšno je njeno trenutno počutje). Pred pričetkom vadbe preizkusim strankino kapaciteto pljuč in jo vprašam, kakšna so njena pričakovanja. Šele ko dobim vpogled v strankino osebnost in zdravstveno stanje, pripravim načrt dela ter z njo pričenem izvajati vaje. Trener mora poskrbeti za usmerjanje v pravilno izvedbo vaj, da ne pride do resnih poškodb.

Koliko je stara Vaša najstarejša stranka?

Morda mi ne boste verjeli, vendar je res. Leta pri nas niso nobena ovira. Naša najstarejša stranka šteje 82 let.

Kakšen je urnik osebnega trenerja?

Urn timer osebnega trenerja je prilagodljiv. Sestavim ga v dogovoru s strankami.

Kateri je Vaš najljubši šport?

Moj najljubši šport je ples. Inštruktorji vodenih vadb morajo obvladati plese, predvsem salso in rumbo.

Katera je najbolj obiskana vadba v fitnessu?

Trenutno najbolj obiskana vadba v našem fitnessu je zagotovo Boot Camp, oblika funkcionalne vadbe, pri kateri uporabljaš lastno težo.

Kdo je vaš športni vzornik?

Moj športni vzornik je Peter Prevc, ki ga tudi osebno poznam, saj tudi on občasno prihaja k nam na vadbo.

Kakšen je vaš recept za zdravo življenje?

Moj recept za zdravo življenje je gibanje v naravi, zdrava prehrana in pijača.

Kaj radi počnete v prostem času?

Ker sem mamica dveh majhnih otrok, nimam veliko prostega časa. Ko mi čas dopušča, se s svojo družino odpravim na kakšen izlet ali pa si vsi skupaj privoščimo sprehajanje po naravi.

Tudi naša Maja se je preizkusila v dvigovanju uteži.

Sara, Nika in Maja v družbi osebne trenerke Saše Stopar

Pripravili: učenci literarnega kluba.
Vir fotografij: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

INTERVJU Z MAJO KEUC

Maja Keuc je uveljavljena slovenska pevka pop, dance in soul glasbe, ki trenutno živi in dela v Stockholmu, na Švedskem. Na glasbeni sceni jo zasledimo pod umetniškim imenom Amaya. Leta 2011 nas je s pesmijo »Vanilija« zastopala na Evrosongu, kjer se je uvrstila v finalni izbor, na katerem je dosegla 13. mesto. V okviru glasbene in novinarske delavnice smo z njo opravili Skype konferenco.

Maja Keuc

Kdaj ste v sebi začutili ljubezen do glasbe?

Ljubezen do glasbe je v meni pričela tleti v zgodnjih najstniških letih.

Ali ste se v osnovni šoli učili igrati kakšen inštrument?

Dokončala sem nižjo glasbeno šolo; igrala sem violino, učila pa sem se igrati tudi električno kitaro.

Kateri glasbeni žanri so Vam všeč?

Rada imam raznovrstne žanre: soul, funk, R'n'B.

Kateri so Vaši glasbeni vzorniki?

Moji glasbeni vzorniki so bile sprva ženske. Izpostavila bo Christino Aguilero, Anastasio in Whitney Houston, ko sem se tudi sama že aktivno ukvarjala z glasbo, sem rada prisluhnila petju Stevea Wonderja.

Katero srednjo šolo ste obiskovali?

Obiskovala sem gimnazijo v Mariboru.

Koliko ste bili stari, ko ste se preselili na Švedsko?

Ko sem se preselila v to skandinavsko državo, sem bila stara 20 let.

Ali Vam je všeč življenje na Švedskem?

Tukajšnji način življenja je precej drugačen od našega. Švedi imajo drugačno kulturo in drugačno energijo, ampak meni to ustreza. Sicer pa pogrešam balkansko strast. Švedi so namreč dokaj umirjen narod.

Od kod želja po selitvi v tujino?

Že pred zaključkom gimnazije sem razmišljala, da bi šla študirat glasbo v tujino, kar sem kasneje tudi storila. Sprva sem glasbo študirala v Rotterdamu, nato pa me je pot ponesla še v Stockholm, in sicer na glasbeno akademijo Royal Academic of music.

Kje ste živeli pred selitvijo v tujino?

Pred selitvijo v tujino sem živela v Mariboru; torej sem prava Štajerka.

Koliko let že živite na Švedskem?

Na Švedskem živim od leta 2014.

Kako ste se privadili na življenje v tej državi?

Na življenje na Švedskem sem se že zelo privadila.

Kaj pogrešate?

Seveda pogrešam svojo družino, prijatelje, sploh pa biološko pridelano hrano. Na Švedskem jo je zelo težko dobiti pa še izjemno draga je.

Ste se že navadili na tamkajšnje podnebje?

Na tukajšnje podnebje sem se kar navadila. Všeč so mi švedska polja, ker ni tukaj nikoli prevroče, pozimi pa je dan zelo kratek (traja le nekaj ur).

Kakšni so Švedi v primerjavi s Slovenci?

Švedi so bolj umirjeni in zaprti vase, Slovenci pa bolj temperamentni. So pa Švedi bolj strpni do drugačnih ljudi.

Katera je bila tista prelomnica/odskočna deska za polet v glasbeno orbito?

Moja odskočna deska v svet glasbe je bilo sodelovanje na šovu Slovenija ima talent, ki mi je zelo spremenilo življenje. Postala sem bolj prepoznavna, imela sem veliko glasbenih nastopov, s čimer sem si zaslužila dovolj denarja za plačilo študija v Rotterdamu, na Nizozemskem.

Kako ste se počutili, ko ste zmagali na Emi in tako odšli na Evrovizijo? Kako je bilo nastopiti na Evrosongu? Ste imeli kaj treme?

Zelo sem bila vesela in sem komaj čakala na nastop na Evroviziji. Najprej me je bilo nastopa strah, ko pa sem stopila na oder, sem pozabila na tremo in z užitkom odpela svojo pesem.

V katerem jeziku so Vaše pesmi?

Pesmi večinoma pišem sama. Najlažje jih pišem v angleščini, nekaj pa jih imam tudi v slovenskem jeziku.

Od kod jemljete ideje za pesmi?

Veliko mojih pesmi je avtobiografskih.

Katera je Vaša najljubša pesem?

Zelo ljuba mi je pesem »Close to you«.

Kaj počnete v prostem času?

Zaradi številnih delovnih obveznosti (nastopov, snemanja v glasbenih studiih ... imam prostega časa zelo malo). Ko sem prosta, se rada družim s prijatelji, grem v kino, se razvajam, kaj preberem ...

Kakšne so povprečne plače na Švedskem?

Povprečna plača na Švedskem znaša okrog 3000 evrov na mesec.

Ali si sami kuhate doma?

Ker imam številne delovne obveznosti, mi časa za domačo kuho velikokrat zmanjka. Tako si pogosto-privoščim kakšno jed v restavraciji.

Majin nastop na Evroviziji leta 2011.

Kam greste ponavadi na dopust?

Zaradi obilice dela si dopusta vnaprej ne planiram. Ponavadi grem v kraje, ki niso preveč vroči in ne preveč mrzli.

Na kaj ste se težko privadili?

Od konca oktobra do začetka aprila v Stockholmu dan traja samo nekaj ur in tudi ljudje so tukaj precej bolj zadržani. Ni enostavno, če se znajdeš v državi, v kateri nikogar ne poznaš.

Koliko je bila težka obleka, s katero ste nastopali na izboru pesmi za Evrovizijo?

Ta obleka je težka 5 kilogramov.

Kako ste se počutili, ko je Vaša prijateljica Nika Zorjan na Znan obraz ima svoj glas pela Vašo pesem?

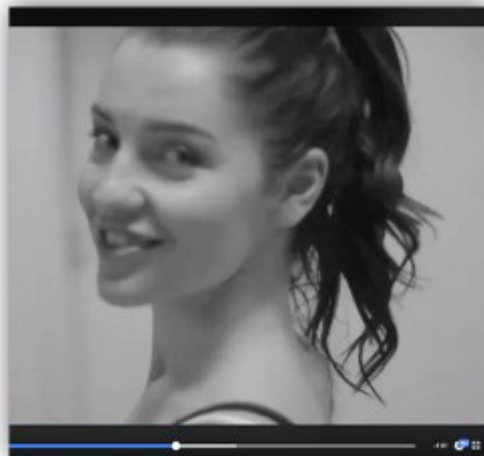
Počutila sem se noro. Zelo sem bila počaščena, da je pela mojo pesem.

S katerim športom se radi ukvarjate?

Rada imam ples, sicer pa sem v preteklosti intenzivno smučala. Ker moram biti kot pevka v dobri formi, redno telovadim.

Slišali smo, da imate fanta. V katerem jeziku se med seboj pogovarjata?

Ja, res je. Ime mu je *Jonah Nilsson*. Tudi on se ukvarja s glasbo. Je član zasedbe Dirty Loops. Pogovarjava se v angleškem jeziku.

Ali obvladate švedščino?

Švedščine še ne obvladam popolnoma, se pa jo učim. Je dokaj težek jezik.

Ali pogrešate Slovenijo? Kaj pogrešate?

Pogrešam družino, prijatelje, krajše razdalje, hrano, čudovito naravo, toplino in domačnost.

Koliko zgoščenk in koliko pesmi ste do sedaj izdali?

2 CD-ja, enega s skupino Papir in enega lastnega; maja bom izdala en krajši album. Sicer pa sem posnela 30 pesmi.

Ali pogosto pridete v Slovenijo?

V Slovenijo še rada pridem, saj je to navsezadnje moj dom.

Ali se nameravate kdaj vrniti v Slovenijo?

Trenutno nameravam živeti še na Švedskem, morda pa bom kdaj ponovno tudi zaživela v Sloveniji.

Kaj sporočate slovenskim osnovnošolcem?

Pridno se učite, cenite druge in uživajte v mladosti!

**Pripravili: mladi novinarji OŠ Stična in PŠ Zagradec.
Vir fotografij: osebni arhiv Maje Keuc.**

Pisan.svet

Gnilo jajce

Iz papirja narediš kroglo in jo zlepiš z lepilom. V krog se usede več kot 4 igralcev, vključno z igralcem, ki ima jajce. Potem igralec, ki ima jajce, hodi okoli kroga in poje izštevanko: »Kanglica, kanglica.« Potem ko igralec vrže jajce igralcu v krogu, ga mora ta ujeti. Če ga ne ujame, pa gre znova okoli kroga. Če pa ga ujame, pa gre okrog in govori: »Gnilo jajce, fuj, smrdiš.«

Mark Glavič, 6. bZ

Gumitvist

Gumitvist je igra, ki se jo je igrala moja mami, ko je bila majhna. Za to igro je potrebna daljša vrvica ali elastika, ki jo na koncih zavežemo skupaj. Igrajo jo najmanj trije igralci.

Igra se začne tako, da si dva igralca stojita nasproti in imata elastiko, zataknjeno za gležnje. Nato mora igralec na sredini skakati čez vrvico po ko-

rakih, ki jih določijo sami. Če igralec na sredini uspešno preskoči vrvico, si druga dva igralca vrvico zatakne za kolena. Če tudi to stopnjo uspešno opravi, se vrvica prestavi malo višje in potem še višje. Če igralec vse stopnje opravi brez prestopa, je zmagovalec, a paziti mora na prestopa, ker če ga naredi, je na vrsti drug igralec.

Ker pa moja mami ni imela bratov ali sester se je igrala tako, da je elastiko na vsaki strani zataknila za stol. Tako je preživljala čas, kadar ji je bilo dolgčas.

Tara Strajnar Zupanc, 6. bZ

Vir ilustracije:

[https://www.google.si/search?](https://www.google.si/search?q=gumitvist+slika&rlz=1C1ASUC_enSI620SI620&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwixwvbgzorbAhVBniwKHsR4AlwQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1920&bih=1069#imgrc=jC6ppsn6C8XmtM:)

[q=gumitvist+slika&rlz=1C1ASUC_enSI620SI620&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwixwvbgzorbAhVBniwKHsR4AlwQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1920&bih=1069#imgrc=jC6ppsn6C8XmtM:](https://www.google.si/search?q=gumitvist+slika&rlz=1C1ASUC_enSI620SI620&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwixwvbgzorbAhVBniwKHsR4AlwQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1920&bih=1069#imgrc=jC6ppsn6C8XmtM:) (16. 5. 2018)

Smučanje

Pri tem športu ni potrebno le spuščanje po klancu. Ustavimo se tako, da damo smučke v plug. Enako zaviramo. Plug se naredi tako, da se sprednja dela skoraj dotikata, zadnja dela pa sta narazen. Če oz. ko že nekaj znaš, se samo nagibaš postrani.

Za ta šport potrebujemo kombinezon oz. dres, čelado, smučarska očala, pancerje, smuči in palici. Palice uporabljamo za ravnotežje in pri zaviranju brez pluga. Poljubno lahko nosimo tudi šal ali rutko.

Nejc Koselj, 6. b Z

Lovljenje

Moja najljubša igra je lovljenje.

Igra lovljenje je igra na prostem, saj je za to igro potrebnega veliko razgibanega prostora. Za to igro sta potrebna vsaj dva igralca, ki naj bi bila stara vsaj pet let, saj otrok pri teh letih lahko teče hitro in igro igra pravično. Za to igro ne potrebujemo nobenih pripomočkov.

Potek igre:

En določen igralec je izbran za lovljenje. Ko igralec prične loviti, se drugi igralci razbežijo in pred igralcem bežijo. Če igralcu, ki lovi, uspe uloviti drugega igralca, ta igralec, ki ga je ujel, lovi. Zmaga tisti igralec, ki ga ni nihče ujel.

Jerneja Bregar, 6. bZ

Zemljokrast

Igro se lahko igra zunaj,. Je talna igra. Za igranje potrebujemo le palico in žogo. V igri mora sodelovati 2–6 igralcev.

Potek igre:

V pesek narišemo krog, ga razdelimo na toliko delov, kot je igralcev. Vsak v svoje polje napiše ime države, nato z izštevanko določimo, kdo bo prvi vrgel žogo. Vsi razen določenega igralca stopijo 3 ali 4 korake iz polja. Igralec, ki je ostal v polju, si določi eno izmed oseb in jo poskuša zadeti. Če jo zadene s palico, vzame zadetemu igralcu toliko zemlje, kolikor seže iz svojega polja. Če ga ne zadene, mu ta igralec jemlje polje. Zmaga tisti, ki dobi vsa polja.

Jakob Žgajnar, 6. bZ

MINI ZIMSKI SLIKARSKI KOTIČEK

Živa Perko, 3. Z

Jošt Pajk, 3. Z

Erik Begič, 3. Z

Nejc Blatnik, 3. Z

MINI ZIMSKI SLIKARSKI KOTIČEK

Julija Maver, 3. Z

Maj Maček, 3. Z

Klemen Zupančič, 3. Z

Teja Pintar, 3. Z

MINI ZIMSKI SLIKARSKI KOTIČEK

Tajda Krajnc, 3. Z

Taja Travnik, 3. Z

Mentorica: Mojca Pustovrh, prof.

Ervin Vidmar, 8. aZ

Mladi pesniki se predstavljajo

Zimski čas

V novo leto jaz hitim,
se smejim in veselim,
lučke so prižgale se,
mesto osvetljeno je.

Jelko okrasili smo,
v hišici je res lepo.
Ogenjček prižgali smo,
v hišici je zdaj toplo.

Snežinke zunaj padajo,
odejo belo nam snujejo.
Za novo leto res je lepo,
saj s prijatelji se družimo.

Lara Zaletelj & Tjaša Maver, 9. Z

Ko pomlad se prebudi

Narava je le ena sama,
povezuje se v stvarstvo,
prišla je v naše roke v varstvo.

Ko cvetovi zacvetijo,
nas vedno pomirijo,
takrat čebele zabrenčijo,
in v pomlad poletijo.

Nejc Koselj in Matija Kastelic, 6. bZ

Pesem o naravi

Potok tiho žubori,
skozi hribe svetiš ti.
Zelene doline in kotline,
vse je polno tvoje topline.

Morje privablja nas močno,
ko plavamo, nam je toplo,
Saj sonce greje nas zelo.

Mark Glavič, 6. bZ

Naša resnična narava

Naša resnična narava
je bila prej zelo zdrava,
vendar zdaj, ko iz vsake roke odleti
ogromen kup smeti,
se je razširilo onesnaženje
in je postalo bolj popularno kot kresova-
nje.

Jerneja Bregar, 6. bZ

Snežak

Pozimi je za nas snežak največji kore-
njak,
zato vsi molimo roke v zrak.
Zima nam vzbudi željo po klimi,
ker zelo hladno je zunaj v zimi.

Jerneja Bregar, 6. bZ

SNEŽINKA

Snežinka bela,
majhna kakor kapljica,
a lepa zelo.

Natalija Ferlin, 6. a

SNEG

Zapadel je sneg,
je puhast kot odeja,
bel kakor vata.

DREVO

Drevo zeleno,
visoko kot stolpnica,
a nežno zelo.

ZIMA

Sneg iz oblakov,
snežinka za snežinko,
zabava vlada.

SONCE

Sonce je svetlo,
ne glej ga v oči,
Hitro zamiži!

ŠOLA

Ko zvoni ura,
se začne naša ura
ter se učimo.

Luka Trček 6. aZ

POLETJE

Poletje je kul,
sonce se prižge
in te opeče.

Čandrika Sečnik, 6. bZ

ZVEZDE

Zvezde so lepe
in se zelo svetleče,
rada jih gledam.

Maja Škufca 6. aZ

POMLAD

Zjutraj je mrzlo
in ptice že žvrgolo
lepo pred oknom.

Ana Urbančič Novak 6. aZ

SONCE

Sonce svetlo je,
rumeno kakor roža,
nežno rado boža.

Nejc Hrovat, 6. aZ

Ilustracije: Natalija Ferlin, 6. aZ in
Nejc Hrovat, 6. aZ

Moja ljubezenska pesem

Srce me boli, ko vidim,
da v stiski si.
Želim ti pomagati,
ampak sem v zagati.

Če ti pokažem svojo ljubezen do tebe,
se bojim,
da boš prefin,
da ščitil bi mene in sebe
pred opazkami drugih oseb,
saj jaz sem sramežljiva,
ti pa lep.

Ko vidim te,
svet se mi obrne,
saj ko zvečer zaspim,
postaneš moj princ na belem konju,
ki pripravljen je narediti vse,
da osvoji moje srce.

A ko spet zbudim se,
se zavem, da to le sanje so bile
in ti nikoli ne boš moj princ,
saj konec osnovne šole je
in vse sanje v minuti so odšle.

Ko v srednjo šolo vstopam,
že pozabljen si, ker preveč dela
imam in mislim si:
»Ljubezen bo že prišla,
ko bo čas za to,
da moje srce spet polno bo.«

Potem ko srednjo šolo zaključim z odliko,
malo premislim in se zamislim,
da mogoče na tečaj plesa bi šla,
ker kmalu prijateljčina poroka bo prišla.

Ko poroka je mimo,
se zabavamo in veselimo,
njune nove skupne poti,
ki ju osrečuje od zdaj in do smrti.

Tedaj pristopi do mene fant,
kot iz mojih najlepših sanj,
me vpraša, če lahko se skupaj
zavrtiva in se druživa.

Po plesišču se sliši najino vrtenje,
kot dva metulja sva,
ki samo do cveta rada bi prišla.

Potem se opogumim in ga vprašam: »Kako
ti je ime?«
In odgovori mi: »Mar ne veš? Saj sošolca
sva bila in ti vame noro zatreskana si bila.«

In zvečer, medtem ko spim,
ugotovim, da je to moja prva ljubezen,
moja prva srečna bolezen.

In spet mine nekaj časa, ko spet razmišljam,
da na tečaj plesa bi šla,
ker spet poroka bo prišla.
a tokrat s to razliko,
saj ne bom priča jaz, temveč prijateljica,
ker zdaj možila se bom jaz
in to s fantom mojih sanj,
S katerim očitno usojena sva si bila,
zdaj nerazdružljiva po svetu hodiva.

K. B.

Avtorica ilustracije: M. L.

ZA LJUBITELJE PRAVLJIC

Radovedna miška

Nekoč je za 10 sirčki in 9 knjižnicami živela družina mišk. Živele so v zapuščeni knjižnici. Zelo rade so grizljale stare knjige, saj so dišale kot sirček. Imele so nekaj pravil, a najstrožje je bilo, da ne smejo zapustiti knjižnice, saj zunaj preži velika nevarnost. To so mačke. Grrr...

Vse miške so se strogo držale pravila, a najmlajšo miško Mašo je zanimal svet tam zunaj.

Neke noči se je miška Maša odločila, da gre po svetu. Že takoj, ko je stopila iz knjižnice, je zaslišala mačkin »Mjauuu!«. Ustrašila se je in zbežala v neznano.

Ko so se ostale miške zjutraj zbudile, so opazile, da miške Maše ni v njeni posteljici. Zelo so bile prestrašene in jezne, saj je prekršila najstrožje pravilo. Celotna družina se je odločila, da ko se miška Maša vrne domov, je ne sprejmejo nazaj.

Miška Maša je zbežala v hišico sredi gozda. Skrila se je v kot in vohala prečudovit vonj, ki je bil podoben knjigam. Hotela je pogledati, nakar so vrata zaškripala in je neki stari gospod stopil v hišico. S sabo je imel košaro, v kateri je bilo nekaj rumenega. Bil je sir.

Ko se je znočilo, miška Maša ni mogla zaspiti, saj je pogrešala svojo družino. Vzela je kos sira in odpekotala domov.

Ko je prišla domov, je prišel gospodar Miha in je ni spustil notri, saj je kršila najstrožje pravilo. Miška Maša je bila zelo žalostna. Zunaj je divjala huda nevihta. Miško Mašo je bilo zelo strah, saj ni imela več strehe nad glavo. Do nje je prišel gospodar Miha oz. njen oče. Vprašal jo je, zakaj je to storila. Vse mu je razložila. Očku se je zasmilila in jo spustil domov.

Ko je prišla domov, so ji vsi odpustili in so imeli veliko pojedino. Jedli so sir, ki ga je miška Maša vzela.

Odločili so se, da to pravilo odpravijo in zaradi miške Maše so vsak dan miške po večerji lahko odšle iz knjižnice pohajkovat.

Naučili smo se, da je v življenju vedno dobro odpuščati in da je radovednost kdaj pa kdaj tudi dobra.

Ana Škufca in Adrijana Hočevan, 9. Z

Pravljica o zajčku

Nekoč je lačni zajček odkril zelenjavni vrt bogatega moža, ki nikoli, ampak res nikoli ni jedel zelenjave. Pojedel je eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem je hopidi–hop-hop odhopsal domov.

Naslednjega dne je lačni zajček pripeljal še enega zajčka, tako da sta bila dva lačna zajčka. Vsak je pojedel eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem sta hopidi–hop-hop odhopsala domov.

Naslednjega dne sta dva lačna zajčka pripeljala še enega zajčka, tako da so bili trije lačni zajčki. Vsak je pojedel eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem so hopidi–hop-hop odhopsali domov.

Naslednjega dne so trije lačni zajčki pripeljali še enega zajčka, tako da so bili štirje lačni zajčki. Vsak je pojedel eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem so hopidi–hop-hop odhopsali domov.

Naslednjega dne so štirje lačni zajčki pripeljali še enega zajčka, tako da je bilo pet lačnih zajčkov. Vsak je pojedel eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem so hopidi–hop-hop odhopsali domov.

Naslednjega dne je pet lačnih zajčkov pripeljalo še enega zajčka, tako da je bilo šest lačnih zajčkov. Vsak je pojedel eno zeljno glavo, dve glavi solate in tri korenčke. Potem so hopidi–hop-hop odhopsali domov.

Naslednjega dne se je bogat mož, ki nikoli, ampak res nikoli ni jedel zelenjave, spraševal, kaj se je zgodilo z njegovim zelenjavnim vrtom. Nikoli ni uganil, da je šest lačnih zajčkov, ki so se skrivali za ograjo, pojedlo njegovo zelje, solato in korenje. Mi pa vemo, mar ne?

Ana Škufca in Adrijana Hočevan, 9. Z

Polžek gre na pot

Živel je polžek po imenu Poldek. Nekega sončnega dne se je odpravil po gozdu. Po nekaj urah je srečal medveda, ki je lomastil naokoli. Poldek se je skril v svojo hišico, medved pa ga je na srečo spregledal in odšel naprej.

Kasneje je Poldek srečal srno in jo vprašal, kje so ostali polžki. Povedala mu je, da imajo polžki ta dan praznik pod najvišjim kamnom na Velikem hribu. Poldek se je spomnil, da imajo polžki tisti dan praznik polževe hitrosti. Poldek je pospešil in se, kolikor hitro se je dalo, pognal na Veliki hrib. Na poti je srečal še zajčka Dolgouščka, ki je bil s polžkom Poldetom najboljši prijatelj, in ga je ponesel na Veliki hrib.

Prišel je na Veliki hrib, kjer so ga že vsi polžki čakali. Na Velikem hribu so se zabavali do jutranjih ur.

Matej Glač in Valentin Sadar, 9. Z

Solomon in živali

Nekoč je za sedmimi gorami živel en fant po imenu Solomon. V šoli so se norčevali iz njega in ni imel prijateljev.

Nekega dne je šel ves žalosten odšel v gozd po gobe. V enem delu gozda je slišal zvok, podoben glasbi. Sledil je zvoku, ampak bolj ko je sledil, bolj ni vedel, kje je bil.

Kmalu je prišel do velike razpoke in ni vedel, kaj bi jo lahko naredilo, ampak se ni pustil motiti, zato je nadaljeval pot.

Ko je bilo že zelo temno in ni videl ničesar, je zagledal veliko luči in glasba je bila tam bolj glasna. Potem je zaslišal, da je nekdo zakričal: »Človek«!

Vse luči so se ugasnile in glasba je nehala igrati. Kmalu zatem je Solomon stekel stran, a pri tem se je spotaknil in padel ter izgubil zavest.

Ko se je zbudil, je bil v nekem brlogu in tam so bile velike živali. Solomon je začel kričati. Živali so ga želele utišati, ampak potem je začel še bolj kričati, ker so živali znale govoriti.

Živali so mu povedale, naj ne zapusti tega brloga, ker bi ga druge živali poškodovale. Solomon je razumel in ni zapustil brloga. Živali v brlogu so skrbele zanj. Naučile so ga govoriti nekatere živalske jezike.

Nekega dne pred zimo so tiste živali, ki so živele z njim, odšle po hrano za Solomona, ampak Solomon je stekel stran. Poskusil je zbežati nazaj do svoje hiše, saj je živel sam, ker so ga starši zapustili.

Ko je prišel do hiše, se je kar naenkrat zbudil in izvedel, da je samo spal in sanjal.

Avtorja pravljice: Lovro Mirtič, Martin Glač, 9. Z
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. aZ

Začarani princ

Nekoč je živel princeza Adrijana. Klicali so jo Adri. Imela je 7 muckov.

Nekega dne se je izgubila v gozdu. Bila je žalostna in sama. Hodila je in hodila in srečala volkodlaka. To je bil začarani princ, ki ga je začarala čarovnica. Da bi se spremenil, bi ga morala poljubiti princeza, vendar Adri tega ni vedela in se ga je ustrašila. Zbežala je še globlje v gozd in volkodlak ji je sledil. Ni mogla daleč teči, zato se je ustavila. Volkodlak je prišel za njo in se ustavil pri njej. Povedal ji je, da je začarani princ, a mu ni želela verjeti. Odločil se je, da ji pomaga priti do doma, če lahko živi nekaj časa pri njej na gradu. Tako se je tudi zgodilo. Volkodlak je pomagal princesi do doma, ona pa mu je dovolila živeti na gradu.

Kmalu sta postala dobra prijatelja in princeza mu je zaupala. Sčasoma mu je začela tudi verjeti, da je res začarani princ. Vedela je, da si volkodlak res želi spet postati človek, zato se je odločila, da mu pomaga. Odšla je do volkodlaka in ga vprašala, kako lahko spet postane človek. On ji je povedal, da ga mora poljubiti in ga tudi je. Volkodlak se je spremenil v prelepega princa in princeza se je zaljubila vanj.

Tako sta živel srečno do konca svojih dni.

Avtorici pravljice: Lea Gregorič, Špela Štrus 9. Z

Lisičja princesa

Za šestimi gorami in devetimi vodami je stal čisto majhen grad. Grad je bil zgrajen iz samih lizik in bonbonov. V gradu pa je živel čisto majhna lisička z veliko krono.

Ravno, ko je pomerjala svoje oblekice, je na vrata potrkal gospod Kobilica ter lisički prinesel tortico. Lisička je bila zelo nesramna. Pred nosom mu je zaprla vrata in mu zabičala, naj se nikoli več ne vrne.

Gospod Kobilica je bil zelo žalosten, saj se je lisička zelo grdo obnašala. Jokal je in jokal in to tako naglas, da lisička ni mogla spati. Zatiskala si je oči, popila je veliko mleka, a še vedno ni mogla zaspati.

Nato pa se je spomnila, kako grdo se je obnašala do svojega prijatelja gospoda Kobilice. Hitro se je oblekla v svojo novo oblekico in odhitela k njemu domov. Videla je, kako kobilica joka, zato mu je skuhala topel čaj in se mu opravičila. Rekla je, da se bo odslej vedno lepo obnašala do svojih prijateljev.

Od takrat naprej sta lisička in gospod kobilica najboljša prijatelja.

Avtorica pravljice: Karin Janežič, 9. Z

Orel in vrabec

V nekem gozdu je živel veliko ptičev, od zelo majhnih, do tistih zelo velikih.

Nekega dne so se ptiči odločili, da izvolijo svojega kralja. Odločili so se, da bo kralj postal tisti, ki bo zletel najvišje in najdlje časa zdržal v zraku.

Vsi ptiči so zleteli proti nebu, med njimi pa sta bila tudi vrabček in orel. Vrabček je vedel, da ne bo mogel tako visoko poleteti, zato je uporabil zvijačo. Skril se je v orlovo perje in poletel skupaj z njim.

Vsi ptiči okoli so že omagovali, le še orel je vztrajal, vendar pa je tudi on počasi pešal. Takrat pa je zletel iz njegovega perja vrabček, ki je bil še čisto spočit in tako mu je uspelo, da je poletel najvišje in je ostal najvišje v zraku.

Vrabček je mislil, da bo zdaj postal kralj, vendar se je zmotil, saj so ptiči odkrili njegovo prevaro in ga pregnali stran od njihovega gozda. Vrabček je ves nesrečen zbežal in bilo mu je hudo, vendar pa se je kaj hitro spomnil pregovora: »Kdor visoko leta, nizko pade«. Ugotovil je, da ni ravnal prav. Odločil se je, da se vrne med ptiče in se jim opraviči.

Ko je prišel nazaj, so ga ptiči najprej hoteli spet pregnati, vendar mu je uspelo, da se je lepo opravičil in ptiči so ga sprejeli nazaj.

Še danes so vsi ptiči prijatelji, za kralja pa imajo prijatelja orla.

Avtorici pravljice: Tjaša Maver in Lara Zaletelj 9. Z
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. aZ

Jaka

Nekoč je živel fantek po imenu Jaka. Ta fant je bil zelo poreden. Če je imel možnost, je vedno naredil kakšno lumparijo, zato mu je mama govorila, da ga bo to nekoč drago stalo. In res je nekega dne prišlo tudi do tega dogodka.

Jaka je nekega sončnega dne hodil po ulici in se spraševal, kaj naj dela, saj mu je bilo zelo dolgčas.

Po nekaj minutah hoje je videl sosedovega mačka, ki mu je vedno rad nagajal. Odločil se je, da mu spet eno zagode. Šel je okoli hiše, da bi mačku prišel za hrbet. Misлил je, da ga tako sosedov muc ne bo opazil, ampak Jaka se je motil. Muc ga je takoj opazil in tudi pomislil, da mu hoče Jaka spet nagajati. Zato se je odločil, da se tokrat ne bo pustil in mu jo bo on zagodel. Naredil se je, kot da ga ne vidi, po drugi strani pa se je pripravljал, da bo enkrat v prednosti in bo Jako kaznoval za vse, kar mu je do sedaj storil.

Ko je Jaka prišel mucku za hrbet, ga je hotel ujeti in vreči v sod z mrzlo vodo, ki je stal zunaj, ampak v tistem trenutku, ko je Jaka hotel zagrabit mucka, se je le-ta obrnil in skočil med Jakove noge.

Jaka je bil tako presenečen, da sploh ni opazil, kaj točno se dogaja in še preden je kaj naredil, je sam pristal v vedru mrzle vode.

Vse to pa so opazovali tudi drugi fantje in punce in so se Jakovi dogodivščini od srca nasmejali. Jaka pa je bil tako užaljen, da je hitro odšel domov.

Doma je povedal mami, kaj se je zgodilo in pričakoval, da ga bo potolažila in se šla sosedu pritožiti, da ima porednega muca, ampak mama se je samo nasmejala in mu rekla: »Čisto prav ti je. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Jaka je bil čisto presenečen. Ugotovil je, da ima njegova mama prav. Odločil se je, da se bo spremenil in da ne bo nikomur več nagajal, saj tudi njemu ni všeč, če mu kdo nagaja.

Avtorici pravlјice: Lara Zaletelj in Tjaša Maver, 9. Z
Avtorica ilustracije: M. L.

Kravica Milka in deset teličkov

Nekoč je za devetimi hlevi in desetimi kmetijami je živela kravica Milka. Živela je v hlevu svoje najboljše prijateljice Mimi.

Mimi je bila zelo lepa podeželska deklica. Imela je veliko živali, med katerimi tudi svojo najljubšo kravico Milko. Mimi jo je vsak dan peljala na pašo in jo pomolzla.

Nekega dne je Mimi opazila, da bo kravica Milka imela telička. Mimi je v čast kravice Milke priredila super ogromno zabavo v pričakovanju telička. Prišla je cela vas. Pili in jedli so dan in noč. Pili so čokoladno mleko in jedli MILKA čokolado v čast Kravici Milki. Zabavale so se tudi ostale živali na kmetiji, kot so kokoši, goske, račke, konji, zajčki, pujski in seveda tudi kravica Milka.

Minilo je devet mesecev in kravica Milka še vedno ni skotila telička. Mimi je bila zelo zaskrbljena, saj kravica Milka še ni skotila. Odšla je na obisk k sosedu veterinarju Poldetu in ga vprašala, kaj naj naredi, saj ima naslednji dan zelo pomemben test in je ne bo doma ter ne bo mogla skrbeti za kravico Milko. Polde je z velikim veseljem sprejel Mimino prošnjo.

Naslednji dan je Mimi navsezgodaj zjutraj odšla v šolo. Ko je prišla domov, je zagledala čudovito presenečenje. Zagledala je kravico Milko, poleg nje pa 10 teličkov. Ko jih je zagledala, je glasno zavriskala. Še isti dan je vsakemu teličku dala ime: Liza, Rozi, Liska, Suzi, Tačka, Ferdo, Kodrček, Lisko, Bine in Poldi. Vsi so bili zelo navdušeni, saj niso mogli verjeti svojim očem. Zagledali so deset teličkov, ki so čez nekaj let zrastle v čudovite kravice in bikce. Kravica Milka pa je srečno živela do konca svojih dni.

Avtorici pravljice: Ana Škufca in Adrijana Hočevnar, 9. Z
Avtor panjske končnice: Peter Furlan, 7. Z

Tako so včasih živeli ...

Babica pripoveduje ...

Danes sem obiskal svojo babico. Rodila se je v času 2. svetovne vojne. V družini je bilo 9 otrok. Velikokrat mi je že povedala kakšno zgodbo iz svojega otroštva. Vedno jo rad poslušam, ker se je njena mladost precej razlikovala od moje.

Doma imam polno torbo šolskih potrebščin, svojo sobo, polno omaro oblačil, v roki telefon ... Težko si zamišljam, kako je bilo babici z enim zvezkom, z enim parom čevljev, s spanjem ob peči in krulečim želodcem. Pa vendar moja babica vse zna. Piše, lepo, računa, plete, kipari in počne še marsikaj drugega. Je vesela kljub težkemu otroštvu, mene je pa kar sram, ker sem tolikokrat jezen in žalosten ob vsem, kar imam in kar mi je dano v mojem otroštvu.

Šestošolec

Očka mi je pripovedoval ...

Moj očka mi je pripovedoval, kako se je v otroških letih s prijatelji igral skrivalnice.

To je igra na prostem, saj je za to igro potrebno veliko razgibanega prostora. Za igranje igre skrivalnice sta potrebna vsaj dva igralca, saj eden od njiju šteje, drugi pa se skriva. Primerna starost igralcev je nad šest let, saj mlajši od določene starosti ne razume poteka igre. Igro se igra na prostem, saj se le tam igralci najbolje skrijejo. Za igro skrivalnice ne potrebujemo nobenih pripomočkov.

Na začetku igre vsi igralci določijo enega igralca, ki bo štel. Določeni igralec miže in obrnjen v kot začne šteti. Šteje do vnaprej določenega števila. V tem času se morajo ostali igralci skriti v čim boljše skrivališče, ki ga najdejo. Ko igralec, ki šteje, konča s štetjem, na glas zavpije: »En korak od mene ne velja, iščem!«, kar je pomenilo, da če si se skril bližje kot en korak za igralcem, ki je štel, si naslednjič štel ti, in da je igralec začel iskati druge soigralce. Ko je igralec zakričal besedo: »Iščem!« je začel iskati osebe, ki so se skrile, in tistega, ki ga je prvega našel, je bil določen za štetje in iskanje v naslednji igri, tistega, ki pa ga je našel zadnjega, je bil zmagovalec igre.

Zapisala: Jerneja Bregar, 6. bZ

Avtorica panjske končnice: Tjaša Zupančič, 8. bZ

Babica pripoveduje ...

Ta zgodba govori o pobiranju krompirja. Oče je bil glava družine. Določil je dan in uro za pobiranje določene vrste krompirja. Imeli so veliko ogromnih polj. Delo je bilo dolgotrajno in težko, saj so krompir pobirali ročno. Krompir so lahko pobirali tudi tri tedne.

Ostali vaščani so pomagali pri pobiranju krompirja. Vsako vrsto krompirja so pobirali na drugačen način. Vaščani so v zameno za pomoč dobili krompir ali pa moko. Za hrano in pijačo so poskrbele gospodinje. Pri prinašanju pijače so pomagali tudi otroci. Močni moške so nalagali lesene zaboje (gajbice) na vozove. Vaščani so se ob tem težkem in dolgotrajnem delu družili in zabavali. Občasno so se pletle prijateljske in celo ljubezenske vezi. Krompir so ločevali po vrsti ter velikosti. Ob večerih so se ob večerji pele ljudske pesmi. Igrali so na različne inštrumente.

Krompir so hranili v kleti. Veliko krompirja se je kmalu že prodalo v kmetijsko zadrugo. Domači otroci so od zaslužka dobili novo obleko in nove šolske potrebščine.

Zapisala: Inja Amon, 6. bZ

Moja babica mi je povedala, da ko so ona in njeni prijatelji bili majhni, niso imeli veliko igrač. Zato so se igrali tako, da so iz blatne zemlje delali potičke. Zabavali so se bolj, saj še ni bilo telefonov, računalnikov. V šoli so pisali na vrečke iz papirja. Žogo so si naredili iz kravjih dlak.

Ko je bila zima in jih je zeblo v noge, ker so bili bos, so komaj čakali na kravji iztrebek in nato stopili vanj.

Nekega dne so babica, brat in prijateljici vzeli jajca in ocvirke in jih naskrivaj spekli pri sosedih. Tam bi skoraj zažgali hišo in skedenj, a je na srečo pravočasno prišla sosedka.

Zapisala: Tara Strajnar Zupanc, 6. bZ
Avtor panjske končnice: Anej Hrovat, 8. bZ

Babica pripoveduje ...

Nekoč nas je mama poslala prat obleke v reko Račo. Do reke smo imeli dva kilometra in eno uro hoje.

Ko smo prišli do reke, smo začeli prati perilo. Ko smo že skoraj prenehali s pranjem, nam je reka odnesla vedro.

Na koncu smo komaj ulovili vedro, pa še, ko smo prišli domov, nas je mama tepla.

Nejc Koselj, 6. bZ

Pred približno 50 leti so se moja stara mama, njen oče in mami odpravili okopavat njivo okopavat. S seboj so imeli psa.

Ko so začeli delati, je prišel pes iz sosednje vasi z zajcem v gobcu. Pes Runo mu je takoj z lahkoto vzel zajca, saj je bil večji od sosedovega psa. Ata je vzel Runu zajca, ga vrgel v pisker in dal kuhat.

Nato je prišel sosed, lastnik psa, in rekel, da morajo zajca dati njemu.

Jakob Žgajnar, 6. bZ

Na paši

Včasih so otroci vstajali bolj zgodaj kot danes. Vstajali so ob štirih zjutraj, da so napasli živino, ob sedmih pa so morali v šolo. Na pašniku, kjer so pasli svoje ovce in krave, je bil tudi hlev. Med pašo živine so se igrali različne igre in se zabavali.

Nekoč so med igro v grmovju našli ročno bombo. Z njo so se igrali. Imeli so srečo, da je ni razneslo.

Nekoč so med igro pozabili na ovce. Ovce so jim pobegnile. Bili so zelo zaskrbljeni. Zelo dolgo so jih iskali. Ko so jih našli, so si oddahnili, saj so se bali, kaj bi rekli doma.

Večkrat so ovce napadli tudi volkovi in kakšno odnesli. Ko se je to zgodilo, so se ovce razbežale. Otroci so odšli povedat staršem. Starši so hitro odšli iskat ovce. Včasih so našli vse ovce, včasih pa ne. Volkovi so vedno odnesli njihovo najljubšo ovco. Takrat so bili zelo žalostni.

Zapisala Manca Hočevar (3.r., PŠ Ambrus) po pripovedovanju Anice Hočevar.

Babica pripoveduje ...

Bilo je med vojno

Moja mama mi je pripovedovala:

Bilo je leta 1944. Takrat je divjala vojna. Pri nas doma je bilo 6 otrok. Hiša je bila požgana. Živel so v drvarnici. Oče je bil v vojni. Na obisk je prišla teta Lojzka z Dvora, ki ni imela otrok. Prosila je mamo, da bi mene, 4-letno punčko, vzela za svojo.

Šla sem z njo na Dvor. Teta Lojzka je rekla, naj jo kličem mama. Jaz pa sem rekla: »Kaj bo pa moja mama rekla?«

Čez nekaj dni sem rekla, da grem domov. V culico sem zavezala svoje stvari in jo mahnila proti Žužemberku. Ni sem prišla daleč, ker me je teta Lojzka prišla iskat in me odpeljala domov.

**Zapisala Lara Bradač (3.r., PŠ Ambrus) po pripovedovanju Jožefe Bradač.
Ilustracija: Leja Marinčič, 8. aZ**

Kokoš je pojedla moj kruh

Na pašo smo gnali ovce. Tam smo se igrali spodbijanje kobile in ristanc.

Ko so se ovce napasle, smo jih gnali domov. Bila sem zelo utrujena in sem zaspala pred hišo s kosom kruha v roki. Prišla je kokoš in mi pojedla kruh.

**Zapisal Matic Pograjc (3.r., PŠ Ambrus) po pripovedovanju Ivane Mišmaš.
Ilustracija: Leja Marinčič, 8. aZ**

PISAN.SVET

Smeh je pol zdravja

To je neke vrste pregovor. Smejimo se, ko smo srečni. Takrat se vse mišice sprostiti in postanemo bolj sproščeni.

Vsi se znamo smejati, vendar to ne pomeni, da smo srečni. Včasih se smejimo, tudi če ni nič smešnega ali pa smo v resnici nesrečni. Znanstveno dokazano je, da smeh vzbuja dobro počutje in dobro voljo. S svojim smehom lahko komu tudi polepšamo dan.

S smehom izražamo dobro voljo in jo tako tudi širimo med ostale ljudi. Z njim lahko razveselimo in nagradimo ljudi za njihov trud, ko nas poskušajo nasmejati. Tako si je veliko ljudi izbralo službo stand-up komika, saj radi vidijo ljudi, ko se smejijo. Tako pripovedujejo šale in oponašajo ljudi, samo zato, da bi lahko nasmejali ljudi in tako pripomogli k boljšemu počutju posameznika.

Pri nas nastaja vedno več različnih oddaj, komedij in šovov, namenjenih smehu, to so npr. Vse je mogoče, Hipnoza, dobra zabava, Moj dragi zmore, Pazi kamera in Slovenija ima talent. To so samo nekatere od nešteti oddaj, namenjenih smehu.

Zagotovo se vsi zelo radi smejimo, zato obstaja pregovor: » Smeh je poln zdravja.«

Avtorici: Lea Gregorič in Špela Štrus, 9. Z
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. bZ

Zdrav duh v zdravem telesu

Fizično oziroma telesno zdravje ni vedno zadovoljivo. Ljudje smo velikokrat bolni v notranjosti, saj imamo takšne in drugačne težave. Otroci so zaskrbljeni zaradi šole, najstniki imajo težave s samim seboj, odrasli imajo finančne, službene in druge probleme.

Vsi mislimo, da so med nami ljudje, ki se v življenju ves čas zabavajo in se imajo lepo, ampak vsi vemo, da taki ljudje v resnici ne obstajajo. Nihče ni popoln.

Torej nauk tega je: »Smej se in svet bo lepši. Tudi ko se ves svet obrne na glavo, vedi, da se vse zgodi z razlogom in da bo vse v redu.«

Nika Lovše in Maša Muhič, 9. Z

Dandanes je veliko več obiskovalcev zdravnika kot nekoč. Vse več ljudi se pritožuje nad najmanjšimi telesnimi napakami. Manjše glavobole, bolečine v trebuhu lahko pretrpimo in ne potrebujemo nešteto zdravil. Vse večje so čakalne vrste pri zdravniku, saj ljudje hodijo v zdravstveni dom po nepotrebnem. To vse izvira iz naše glave – mišljenja. Če življenje živimo pozitivno, odmislimo nekaj bolečin, nam je takoj bolje. Kar naenkrat se počutimo lažje in zdravo. Smeh pa je pika na i, saj je smeh pol zdravja.

Seveda je pomembna tudi zdrava prehrana. Rek; »Sem, to, kar jem«, nam lahko pomaga pri premagovanju požrešnosti, prenajedanja. Zelo je pomembno, da ne jemo štiri ure pred spanjem, kar pa je za nekatere zopet zelo težko. Veliko ljudi pride iz službe šele pozno popoldne, posledica tega pa je pozno obilno kosilo.

Pametno se je držati reka: »Zajtrkuj kot kralj, obeduj kot meščan in večerjaj kot berač.«

Karin Janežič, 9. Z
Ilustracija: M. L.

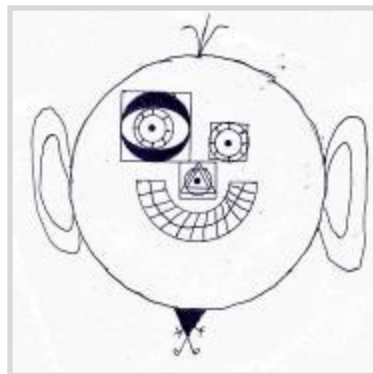
Oh, te reklame!

Proizvajalci izdelkov oglašujejo na več načinov. Lahko oglašujejo na televiziji, radiu, na plakatih, v revijah itd.

Ko naivni ljudje vidijo oglas za izdelek s popustom, se takoj odpravijo po nakupih, a se ne zavedajo, da če kupijo več na videz poceni stvari, hitro napravijo velike vsote denarja.

V zadnjih letih so podjetja z oglaševanjem postala precej bolj sitna kot pred desetletji. Slabe lastnosti oglaševanja so, da če proizvajalec izdelka oglašuje na televiziji, so ljudje jezni, saj ko gledajo film, trajajo oglasi dlje kot ves film. Če se oglašuje na radie, nihče ne posluša oglasov, ampak prestavi radijsko postajo in tako gre oglas v nič. Najslabša možnost oglaševanja pa so plakati in revije, saj če plakat ni dobro pritrjen na podlago, ga veter odpihne v naravo in to je že onesnaževanje narave. Revije pa so problem zato, ker gre veliko dreves za prazen nič. Zelo malo ljudi gre kupit izdelek, takoj ko vidijo oglas zanj. Največ prodanih izdelkov se proda tako, da če človek točno ve, po kaj gre v trgovino ali pa ko je v trgovini in vidi nek izdelek ter ga kupi. V zadnjih letih se dogaja, da čim ima naprava (računalnik, telefon) dostop do omrežja, se ti že vsuje cela stran oglasov.

V današnjih časih bi morali na vseh področjih oglaševanja ukiniti za vsaj polovico vseh oglasov na leto.

Matej Glač, 9. Z

Avtor ilustracije: Gal Janežič, 6. aZ

December – mesec radosti?

December je mesec veselja, radosti, obdarovanja inbožičnega vzdušja, vendar je vse res tako lepo?

Za nekatere je december lahko zelo naporen. Od vsega tega božičnega nakupovanja, dela pozno v noč, načrtovanja zabav, pisanja voščilnic, obiskovanja sorodnikov lahko kmalu december postane bolj mesec izčrpanosti, stresa, mesec neprespanih noči kot pa "veseli december".

Decembra imajo ljudje različne navade. Nekateri se nanj pripravljajo že mesece prej, spet drugi pa se sploh ne zavedajo, da je december že tu. Nekateri so zvesti starim tradicijam obdarovanja. Pravijo, da je preobsežno nakupovanje nepotrebno. Zato svojim najbližjim privoščijo kakšno pomarančo in čokoladne bonbone. Spet drugi gredo v drugo skrajnost. Kupujejo predraga darila in se ne zavedajo, da je bistvo božiča preživljanje časa z ljudmi, ki jih imamo najraje.

Menimo, da se z darili ne dokazuje ljubezni, pač pa jim jo lahko dokažemo že s tem, ko si za njih vzamemo čas.

**Patricija Zaman, Karin Janežič,
Taja Terezija Trček, 9. Z**

Fenomen telenovel

Začnimo z vprašanjem: Zakaj ljudje tako radi gledajo telenovele?

Telenovele so televizijski žanr, ki se predvajajo po vsem svetu, v različnih jezikih (v španščini, angleščini, slovenščini, turščini itd.) in imajo različne vsebine. Nekatere telenovele so namenjene starejšim ljudem, nekatere pa tudi mlajšim.

V Sloveniji se trenutno predvaja 12 telenovel, med njimi so Reka ljubezni, Ena žlahtna štorija, Zbudil bi se s teboj, Jaz sem Luna, Gorski zdravnik itd.

4. septembra 2017 se je na POP TV začela nova originalna slovenska telenovela »Reka ljubezni«, ki je snemana na Dolenjskem, na prečudoviti Krki. Reka ljubezni je zamenjala slovensko telenovelo »Usodno vino«, ki se je končala letos poleti.

Ljudje imajo različna mnenja glede na telenovel. Nekateri imajo raje Eno žlahtno štorijo zaradi narečja, nekateri pa Reko ljubezni zaradi prečudovite pokrajine in novih obrazov.

Zakaj ljudje gledajo telenovele?

Nekaterim so všeč zaradi igralcev, naglasa, zgodbe, zapletov, pokrajine, drame, predvsem pa zaradi ljubezenskih zapletov. Ko začnejo ljudje gledati telenovele, ne morejo nehati gledati, po domače jih potegne noter. Nekateri z telenovelam krajšajo čas, nekateri pa ga izgubljajo. Mnogi ljudje se ob gledanju telenovel sprostijo ali postanejo nemirni.

Za konec pa naj povemo, da imajo ljudje različna mnenja in razloge za gledanje telenovel.

Kaj pa vi mislite o tem? Ali se strinjate?

Zapisali: Ana Škufca in Adrijana Hočevvar, 9. Z

Vir fotografije: https://www.google.si/search?q=reka+ljubezni&rlz=1C1ASUC_enSI620SI620&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiZq63Q8oXbAhXILFAKHS8sDb8Q_AUICigB&biw=1920&bih=1069#imgsrc=2dNmDRg7lJwyeM

(14. 5. 2018)

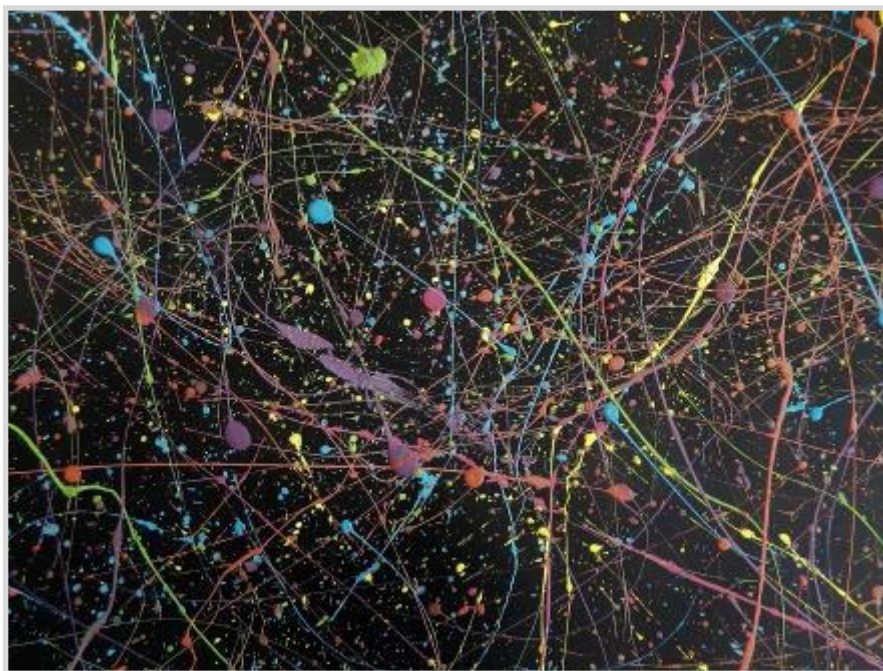
Zakaj smo ljudje zasvojeni s spletom?

Ljudje smo zasvojeni s spletom zadnjih 15 let. V službah čedalje več uporabljajo medmrežje pri iskanju podatkov. Tudi v šoli ga veliko uporabljamo in posledično bomo manj knjig. Vsak ima že pametni telefon, na katerem lahko išče različne vsebine. Otroci se zelo hitro navadijo na telefone in igrice. Žalostno je, da starši v nekaterih družinah raje otroku dajo telefon, da imajo mir, kot pa da bi se igrali ali kaj počeli z njim.

Nekateri v spletu vidijo vse. Je svetovno razširjen, na njem najdeš karkoli oz. vse, kar potrebuješ ... Mediji govorijo, da bomo čez nekaj desetletij vsi zastrupljeni s spletom. Zelo hitro te lahko zasvojijo in zavedejo aplikacije za mlade (Facebook, Instagram, Snapchat). Ni vse tako zasebno, kot mislijo najstniki. Ko objavimo slike na spletnem omrežju, se ne zavedamo nevarnosti. Ko greš na razgovore za službo, se nekateri šefi najprej pozanimajo o tvoji »fb« preteklosti oz. objavah.

Pozor!

Splet ni tako nedolžen, kakor se nam zdi!

Zapisali: Maša Muhič, Nika Lovše 9. Z
Avtor ilustracije: Mark Hren, 6. aZ

IGRAJMO SE ...

Človek ne jezi se

Človek ne jezi se je igra, ki se jo lahko igrajo največ 4 igralci. Vsak ima na izbiro 4 barve. Ko igralci izberejo barve, dobi vsak po 4 figurice. Na začetku vsak igralec trikrat meče kocko. Tisti igralec, ki prvi dobi število 6 na kocki, še enkrat meče kocko in se pomakne za toliko mest naprej, kot vrže kocko. Tako se igra nadaljuje. Če dva igralca prideta na isto polje, igralec, ki pride zadnji, zbije prvega igralca. Ko eden od igralcev z vsemi štirimi figuricami pride v »hišo«, zmaga.

Skrivalnice

To igro se igrata najmanj 2 igralca, a bolj zabavno je, če se igro igra več igralcev. Na začetku se enega od igralcev določi, da bo lovil. Včasih si lahko pomagamo z izštevanko. Igralci se dogovorijo, do koliko bo izžrebani igralec štel, npr. do 20. Ko igralec prešteje do danega števila, išče ostale igralce. Kdor je prvi odkrit, naslednji šteje, kdor pa je zadnji, zmaga.

Zapisala: Inja Amon, 6. bZ.

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 8. aZ

Gumitvist

Gumitvist je igra, ki se jo je igrala moja mami, ko je bila majhna. Za to igro je potrebna daljša vrvica ali elastika, ki jo na koncih zavežemo skupaj. Pri igri sodelujejo najmanj trije igralci.

Igra se začne tako, da si dva igralca stojita nasproti in imata elastiko zataknjeno za gležnje. Nato mora igralec na sredini skakati čez vrvico po korakih, ki jih določijo sami. Če igralec na sredini uspešno preskoči vrvico, si druga dva igralca vrvico zatakmeta za kolena. Če tudi to stopnjo uspešno opravi, se vrvica prestavi malo višje in potem še višje. Če igralec vse stopnje opravi brez prestopa, je zmagovalec, a paziti mora na prestopa, ker če ga naredi, je na vrsti drug igralec.

Ker moja mami ni imela bratov ali sester, se je igrala tako, da je elastiko na vsaki strani zataknila za stol. Tako je preživljala čas, kadar ji je bilo dolgčas.

Zapisala: Tara Strajnar Zupanc, 6. aZ.

Strip Rumena reka

I SPEAK ENGLISH

My first song,
to take a broom
to fly to my room.
In a room is a car,
it take me very far.

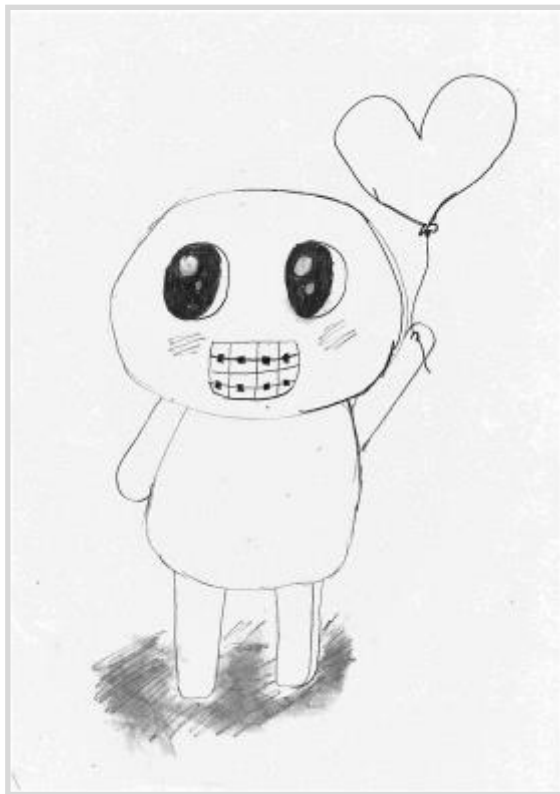
Mark Hren, 6.a Z

I hate to clean my house,
because there is a mouse.
In the house am I,
but I think: Why?
I like cats
and I hate boots.
In my room, there is a big broom.

Maja Škufca, 6.a Z

When I want to clean my room,
I always have to use the broom.
When I make a mess,
I always confess.
You always have a floor,
but when you open a door, you always find
more.
There is a car out far.
I mean it; please, do not make me clean it.

Nejc Hrovat, 6.a Z

Avtorica ilustracij: Leja Marinčič, 8. aZ

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

Ilustrator: Mark Hren, 6. aZ

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

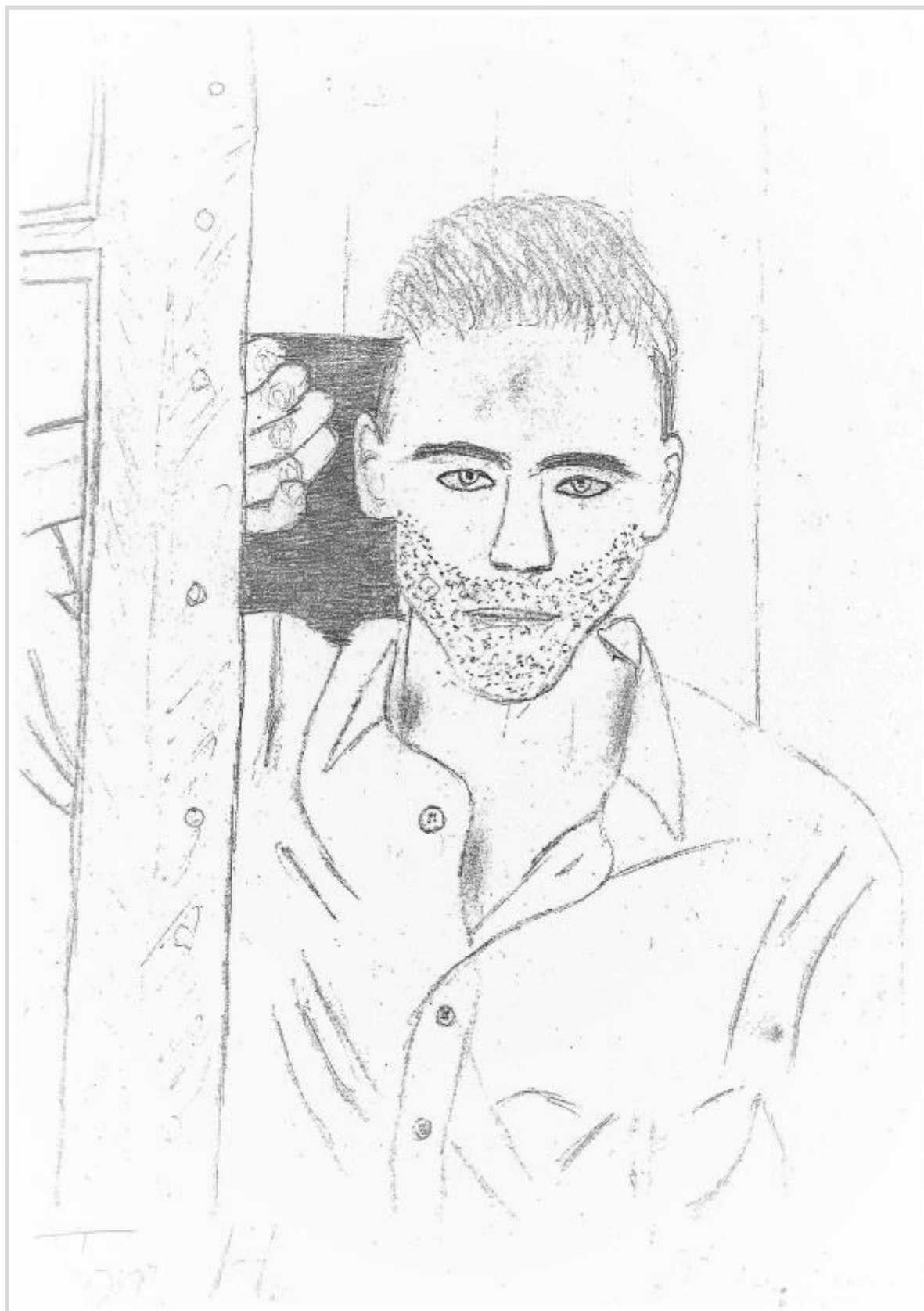
Ilustratorka: Ajda Barna Grabrijan, 7. Z

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

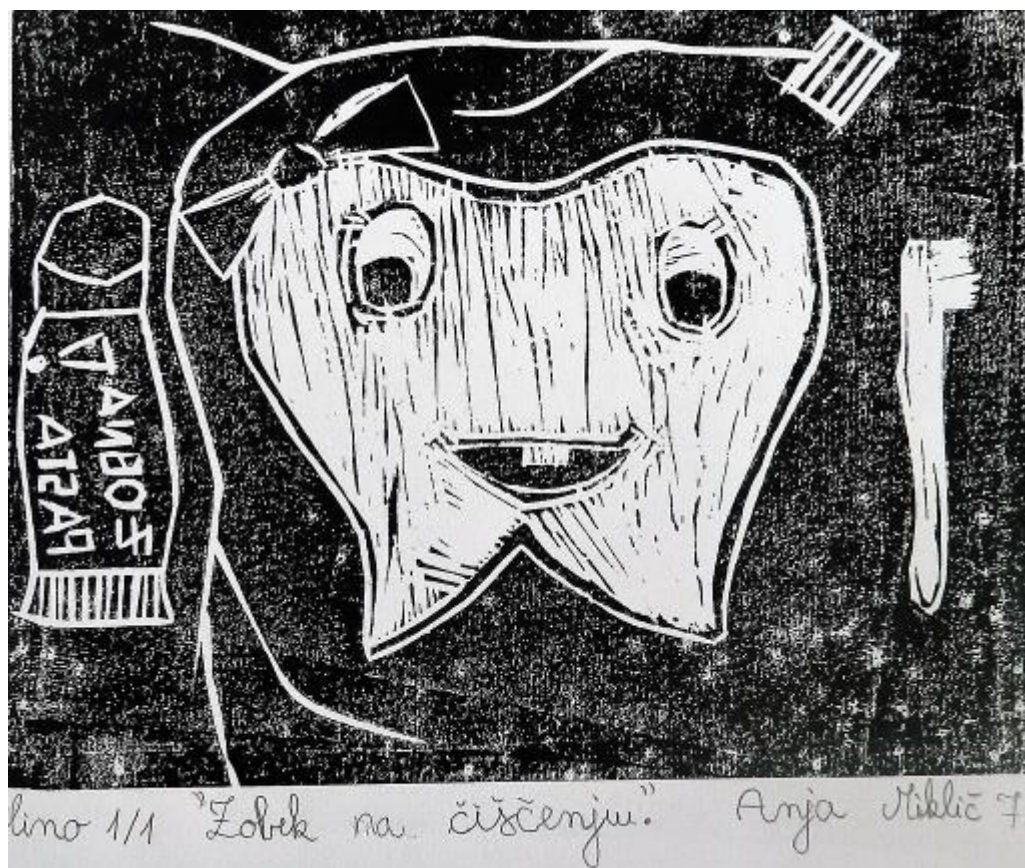
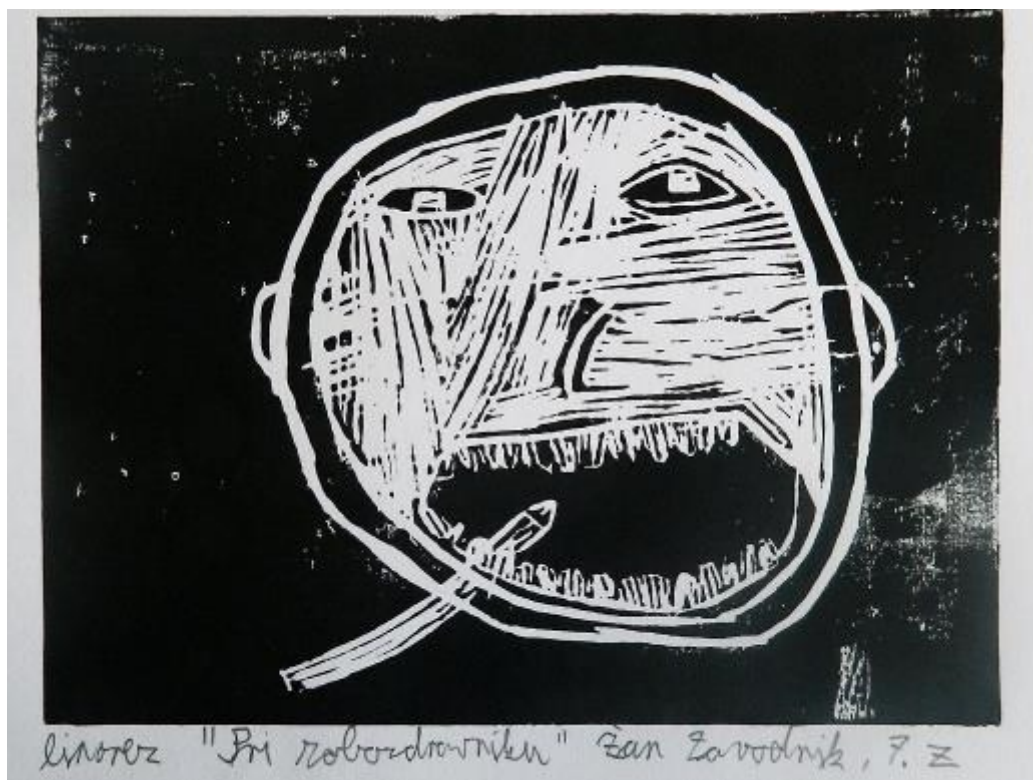
Ilustratorka: Leja Marinčič, 8. aZ

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

Ilustrator: Lovro Luka Kranjc, 8. bZ

MLADI SLIKARJI SE PREDSTAVLJAJO ...

ABECEDA POZITIVNOSTI

A	ABECEDA
B	BISTROST
C	CAR
Č	ČAR
D	DRUŽINA
E	ELEGANCA
F	FILM
G	GANLJIVOST
H	HRABROST
I	INTELIGENCA
J	JOK
K	KREATIVNOST
L	LJUBEZEN
M	MODROST
N	NOROST
O	OLIKA
P	PRIJATELJSTVO
R	RESNICA
S	SMEH
Š	ŠOLA
T	TRDOŽIVOST
U	UMETNOST
V	VARČEVANJE
Z	ZDRAVJE
Ž	ŽIVLJENJE

Ilustracija: Ajda Barna Grabrijan, 7. Z

ABECEDA NEGATIVNOSTI

A
B
C
Č
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
R
S
Š
T
U
V
Z
Ž

AROGANCA

BEDA

CINIZEM

ČEMERNOST

DEBILNOST

EGOIZEM

FRUSTRACIJA

GROZA

HUDOBIJA

IHTAVOST

JEZA

KRAJA

LAŽ

MAHAVOST

NEMARNOST

OBUP

PRAZNINA

RAK

SEBIČNOST

ŠOBLJENJE

TEČNOBA

UŽALJENOST

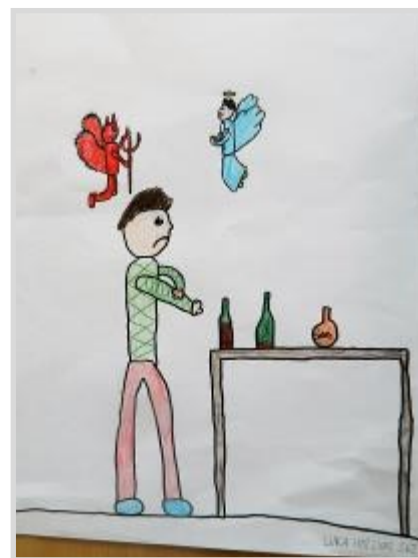
VAŽNOST

ZADRŽANOST

ŽALOST

Ilustracija: Gregor Perko, 8. bZ

Ilustracija: Luka Hočevar, 8. bZ

Zapisali: Ana Škufca in Adrijana Hočevar, 9. Z

Naši malčki ...

- * nam ves čas postavljajo razna vprašanja ... (npr. Zakaj je noč?);
- * vse povejo v obraz (npr. Ta hrana je zanič.);
- * imajo svoj stil;
- * mislijo, da so najboljši in najpametnejši;
- * ni jih sram govoriti pred ljudmi;
- * med prireditvijo ves čas sprašujejo, kdaj bo konec.

Avtor ilustracije: Jan Zore, 6. aZ

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES ...

MATERNI JEZIK

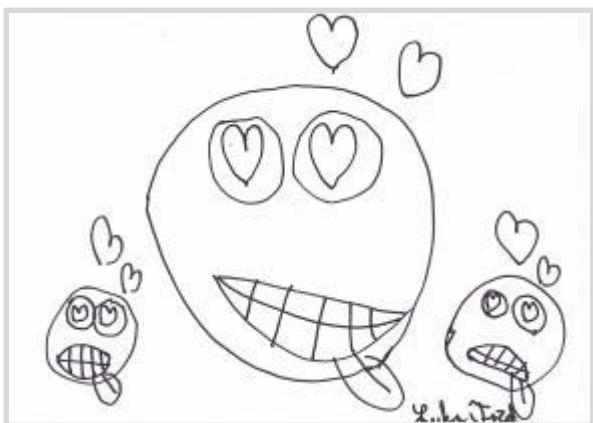
Zakaj rečemo materni jezik?
Ker oče ne pride do besede.

SKLANJATEV

V šoli se Janezek uči sklanjatve.
Učiteljica ga vpraša: »Kako se sklanja dedek?«
Janezek: »Ja ... Brez kozmodiska težko«.

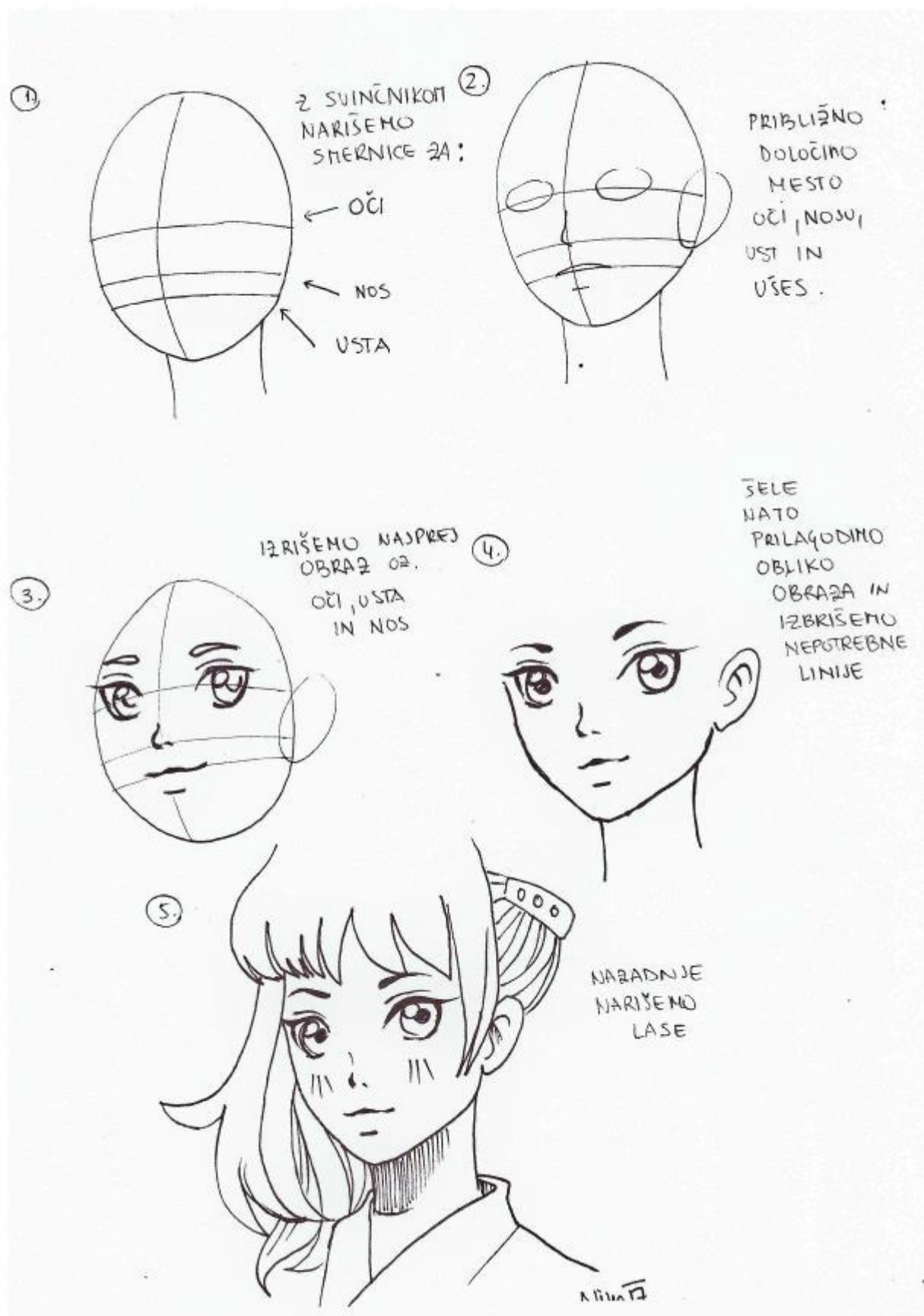
KDO KLIČE

V šoli pozvoni telefon.
Glas: »Danes pa našega Janezka
ne bo v šolo.«
Učiteljica: »Kdo pa kliče?«
»Moj oče,« se oglasi Janezek iz
telefona.

Ilustratorja: Luka Trček in Kristjan Kuhelj Petrovski, 6. aZ

KAKO NARIŠEMO JAPONSKO »MANGO«?

AVICI, TVOJA GLASBA BO ŠE NAPREJ ŽIVELA V
NAŠIH SRCIH ...

Mark Hren, 6. aZ

POBARVANKA ZA NAJMLAJŠE ...

Ilustratorka: Ajda Barna Grabrijan, 7. Z